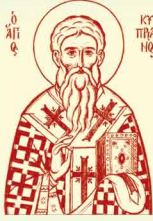

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

• ΕΤΟΣ ΜΑ' • ΤΟΜΟΣ ΙΣΤ' • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013 • ΤΕΥΧΟΣ 370 •

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- 'Η Πίστις τῶν Χριστιανῶν εἶναι φωτεινή, Ἁγίου Νεκταρίου 433
- Λόγος Ἐνθρονιστήριος, Μητρ. Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ 435
- Ὁσῖος Παρθένιος ὁ Χῖος 438
- «Ἡρωϊκὲ-Μυθικὲ Ἀλβανομάχε, Αἰωνία Σου ἡ Μνήμη!»..... 441
- Ἡ κατ' οἶκον Ἐκκλησία ἐάλω... (χρόνια τώρα)..... 442
- Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν:
Σταθμὸς δεινῆς ἀμετανοησίας τῶν ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν 443
- «Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»-Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικὰ..... 446
- «Εἶπε Γέρων»-Ἡ μέλλουσα ζωὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν γήινην..... 456
- *Νέα Ἐκδοσις: Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον 2014 Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων*

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος. Φορητὴ Εἰκόνα (25x35 ἐκ.).
Ἔργον Ἀγιογράφου Χρήστου Παλαιοζάρη (2013).

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

† Ἰδρυτής: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Κτήτωρ καὶ πρῶτος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς († 17/30.5.2013)

• **Ἰδιοκτήτης:** Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • **Ἐκδότης-Διευθυντής:** Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • **Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς.** • **Ἡλεκτρονικὴ Ἐπεξεργασία:** Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. • **Telefax:** 210 2411080. • **E-mail:** Kyprianos@ synodinresistance.org • **Ἰστοσελίδες** **στὸ Διαδίκτυο:** www.synodinresistance.org καὶ www.agioskyprianos.org • **Ἐκτύπωσης-Βιβλιοδεσία:** «ΒΙΒΛΙΟΤΕΧΝΙΑ», Ζωοδόχου Πηγῆς 52Α, Ἀθήνα, τηλ. 210 3801844. • **Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικὰ εἰσφορὰ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Α.Γ. 112 – 133 51 ΦΥΛΗ.**

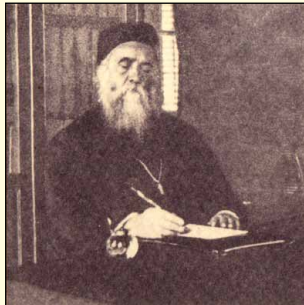
Σύγχρονος Πατερικός Λόγος

**Ἡ Πίστις τῶν Χριστιανῶν εἶναι φωτεινή,
διότι ἀναπτύσσει θερμὴ Ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστὸ
καὶ ὁδηγεῖ στὴν ἀληθινὴ γνῶσι τοῦ Θεοῦ***

Ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Θαυματουργοῦ

Η ΦΩΤΕΙΝΟΤΗΤΑ τῆς πίστεως στὸν Χριστὸ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὴν Ἀγάπη, ἡ ὁποία ἀναπτύσσεται πρὸς τὸ περιεχόμενο τῆς πίστεως ὅποιου πιστεύει στὸν Χριστό· ἡ καρδιά τοῦ πιστοῦ αἰσθάνεται τὸν ἑαυτό της νὰ καίγεται ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ· ἀπὸ ποῦ αὐτὴ ἡ ἀγάπη; Πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀγαπήσῃ τὸ ἄγνωστο; Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ ἄγνωστο εἶναι ἀδύνατη, διότι τὸ ἄγνωστο καμμία ἐπίδρασι δὲν εἶχε στὴν καρδιά· ἡ καρδιά γιὰ νὰ ἀγαπήσῃ, χρειάζεται ἠθικὴ ἐπίδρασι. Χωρὶς αὐτήν, ἡ καρδιά παραμένει ἀπαθής· ἡ ἀγάπη εἶναι πάθος καρδιάς, ἡ ὁποία πληγώθηκε ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τῆς ὁμορφιάς καὶ τῶν χαρίτων τοῦ ἀγαπηθέντος προσώπου· τὸ πρόσωπο ποῦ ἀγαπήθηκε, πρέπει νὰ ὑπάρχη καὶ νὰ συγκινή τὴν καρδιά· ἡ ἀγάπη εἶναι σπινθήρας δύο παραγόντων· πῶς λοιπὸν ὁ πιστὸς Χριστιανὸς ἀγάπησε τὸν Χριστό, ὁ Ὅποιος εἶναι τὸ περιεχόμενο τῆς πίστεώς του, ἂν δὲν ἦλθε σὲ ἐπαφὴ πρὸς Αὐτόν; Πῶς πληγώθηκε ἡ καρδιά του ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἂν δὲν εἶχε γνῶσι Αὐτοῦ, ἂν δὲν ἄκουσε τὴν φωνὴ Του, ἂν δὲν γοη-

τεύθηκε ἀπὸ τὴν ὁμορφιά Του καὶ τὶς χαρίτες Του; Πῶς Τὸν ἀγάπησε τόσο πολὺ, ὥστε νὰ ἀπαρνηθῇ τὸν ἑαυτό του γιὰ χάρι Του, ὥστε ἀπὸ ἀγάπη καὶ μόνον νὰ προσκολληθῇ ἡ ψυχὴ του ὀπίσω Του καὶ νὰ Τὸν ἀκολουθῇ μὲ πόθο καὶ χαρά; Πῶς Τὸν ἀγάπησε τόσο, ὥστε καὶ τὴν ζωὴ Του νὰ θυσιάσῃ μὲ χαρὰ γι' Αὐτόν; Ἀπὸ ποῦ τὸ ἄγνωστο ἐκυρίευσε τόσο πολὺ τὴν καρδιά του, ὥστε τὰ πάντα νὰ ὑπομένῃ γιὰ νὰ ἀρέσῃ σὲ Αὐτόν; Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ ἄγνωστο εἶναι ἀδύνατη. Ὡστε αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἀγάπησε, γνῶρισε τὸ ὑποκείμενο τῆς ἀγάπης του· καὶ ἀπὸ τὴν ἐπίγνωσι, πληγώθηκε ἡ καρδιά του· ἄρα, ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ φανερώνει γνῶσι Χριστοῦ· ἡ δὲ γνῶσις, ἀποκάλυψι· ἄρα ὁ Χριστὸς ἀπεκάλυψε σὲ ὅποιον Τὸν πιστεύει τὸν Ἐαυτό Του καὶ γέμισε τὴν καρδιά του μὲ ἀγάπη, σὰν Θεὸς τῆς ἀγάπης.

Δείγματα ὑψίστου βαθμοῦ ἀγάπης πρὸς τὸν Σωτῆρα, ἡ ὁποία ἀναπτύχθηκε ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψι τοῦ Σωτῆρος στὶς καρδιὰς τῶν πιστῶν, ἔχουμε ἄπειρα· ἓνα ἀπὸ τὰ λαμπρότερα, εἶναι τοῦ Ἀπο-

στόλου Παύλου, τοῦ ὁποίου ἡ καρδιά τόσο πολὺ πληγώθηκε ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Σωτῆρος, ὥστε ἀναφωνῆ γεμᾶτος ἀφοσίωσι:

«Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμός, ἢ λιμός, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα; καθὼς γέγραπται, ὅτι ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς· πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαί, οὔτε δυνάμεις, οὔτε ἐνεστώτα, οὔτε μέλλοντα, οὔτε ὕψωμα, οὔτε βάθος, οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν» (Ρωμ. ἡ 35-39).

[Ποιὸς θὰ μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις ἢ στενοχώρια ἢ διωγμός ἢ πείνα ἢ γυμνότητα ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα ποὺ μᾶς φοβίζει μὲ σφαγὴ; Καθὼς εἶναι γραμμένον, ὅτι πρὸς χάριν σου θανατωνόμεθα κάθε ἡμέρα, θεωρηθήκαμε ἀπὸ τοὺς διώκτες μας σὰν πρόβατα γιὰ σφαγὴ· ἀλλὰ σὲ ὅλα αὐτὰ εἴμεθα μὲ τὸ παραπάνω νικητὲς διὰ τοῦ Χριστοῦ ποὺ μᾶς ἀγάπησε· διότι εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι οὔτε θάνατος μὲ τὸν ὁποῖον μᾶς ἀπειλοῦν, οὔτε ζωὴ ποὺ μᾶς ὑπόσχονται, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχές, οὔτε δυνάμεις, τίποτε στὸ παρόν, τίποτε στὸ μέλλον, τίποτε στὰ ὕψη, τίποτε στὰ βᾶθη, κανένα ἄλλο δημιούργημα δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποῖαν ἔδειξε διὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας].

Ἄρα τοῦ ἀποκαλύφθηκε ἀληθινὰ ὁ Σωτήρας καὶ τοῦ ἐλάλησε στὴν καρδιά του καὶ γνώρισε ἡ καρδιά του τὴν ἀγάπῃ Ἐκείνου, ὁ Ὅποιος τὴν ἀγάπησε

καὶ τὴν κατοίκησε, καὶ ἀμοιβαία μὲ τὴν δύναμι ποὺ τῆς δόθηκε Τὸν ἀγάπησε καὶ αὐτὴ. Ὡστε, ὅποιος ἀγαπᾷ γνωρίζει, καὶ ἐπειδὴ ὅποιος πιστεύει ἀγαπᾷ, ἄρα ὅποιος πιστεύει γνωρίζει· καὶ γνωρίζει, διότι ὁ Χριστὸς ἀποκαλύπτει τὸν ἑαυτοῦ Του σὲ ὅσους Τὸν πιστεύουν· ὥστε, ἡ πίστις τῶν Χριστιανῶν εἶναι φωτεινὴ, διότι ὁδηγεῖ στὴν ἀληθινὴ γνῶσι τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔχων ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν πληροφορία, ὀρίζει τὴν πίστι ὡς πληροφορία ὅσων δὲν βλέπονται, λέγων: «Πίστις ἐστὶν ἐλπίζομένων ὑπόστασις πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων» (Ἐβρ. ια' 1)· ὁ δὲ Κλήμης (ὁ Ἀλεξανδρεὺς) ὀνομάζει τὴν πίστι *γνώσι*, λέγων: «Πίστις σύντομός ἐστὶ τῶν κατεπειγόντων γνῶσις»· ὁ δὲ Μέγας Βασίλειος θεωρεῖ τὴν πίστι συγκατάθεσι μετὰ πληροφορίας, λέγων: «Πίστις ἐστὶ συγκατάθεσις ἀδιάκριτος τῶν ἀκουσθέντων ἐν πληροφορία τῶν κηρυχθέντων Θεοῦ χάριτι».

Ὁ πιστὸς γνώρισε ἀληθινὰ τὸν Θεὸ καὶ Τὸν ὀμολογεῖ καὶ Τὸν λατρεῖ ἀπὸ τὰ βᾶθη τῆς καρδιάς του· ὁ πιστὸς ἀνευρίσκει τὸν Θεὸ σὲ ὅλα τὰ ἔργα Του· ἀνακαλύπτει τὴν σοφία, τὴν δικαιοσύνη καὶ τὴν ἀγαθότητά Του καὶ ὀμολογεῖ τὴν θεία Αὐτοῦ Πρόνοια. Ἡ πίστις τοῦ ἔγινε πηγὴ γνώσεως καὶ φωτισμοῦ· ἄρα εἶναι φωτεινὴ.

(*) Βλ. Χριστολογία, Ἀθήνα 1900, σελ. 47-49. Στὴν ἀπόδοσι ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ μεταγλώττισις τοῦ ἔργου ἀπὸ τὴν Δήμητρα Γεωργαντζῆ, ἡ ὁποία ἐξεδόθη στὸν Πειραιᾶ τὸ 1989 (σελ. 36-38), ἀνευ λοιπῶν ἐκδοτικῶν στοιχείων.

Λόγος Ἐνθρονιστήριος

«Βλέπε τὴν Διακονίαν, ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς»

(Κολασ. δ' 17)

† Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ
Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς·
Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί·
Ὀσιώτατοι Μοναχοί, Γέροντες καὶ Γερόντισσες·
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·
Ἀξιότιμοι Τοπικοὶ μας Ἀρχοντες·

ΤΗΝ ἱστορικὴ αὐτὴ στιγμή, εὐρισκό-
μενος ἐπὶ τῆς Καθέδρας τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς,
στὴν Ὅποια μὲ ἀνεβίβασε ἡ ἀγάπη
καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν σεπτῶν Μελῶν
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, αἰσθάνομαι
τὴν ἀνάγκη νὰ ἀρχίσω τὴν νέα καὶ
ὑψηλοτάτη Διακονία μου μὲ μία
δοξολογικὴ ἀναφορὰ πρὸς τὸν Κύριο
καὶ Θεό μας, τὴν Ἁγία Τριάδα:

«Δόξα τῷ Θεῷ, πάντων ἕνεκα!» «Δόξα
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι!» «Ἡ Ἐλπίς μου ὁ Πατήρ·
Καταφυγή μου ὁ Υἱός· Σκέπη μου τὸ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Τριάς Ἁγία, δόξα Σοῦ!»...

***

Ἐν συνεχείᾳ, θὰ ἤθελα νὰ εὐχαρι-
στήσω τὸν Κύριό μου καὶ Θεό μου, διότι
ἐπέβλεψε ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ δού-
λου Αὐτοῦ καὶ ἀνέθεσε εἰς αὐτόν, διὰ
μέσου τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας μας, τὴν
ὑψίστη ἐθύνη μιᾶς τριπλῆς Διακονίας.

Κάθε Ἀρχιερεὺς, ὡς γνωστόν, ἀλλὰ
κατ' ἐξοχὴν ὁ Πρῶτος τῆς Συνόδου, ὡς
Κεφαλὴ, καὶ **Ἡγούμενος** τρόπον τινά,
στηρίζει τὴν Διακονία του στοὺς λόγους
τοῦ Χριστοῦ μας: «Ἐγὼ εἰμι ἡ Ὁδός, καὶ
ἡ Ἀλήθεια, καὶ ἡ Ζωή» (Ἰωάν. ιδ' 6).

Οἱ λόγοι αὐτοὶ παραπέμπουν στοῦ
Τριπλοῦν Ἀξίωμα τοῦ Κυρίου μας, ὁ
Ὅποιος ἔδρασε ὡς **Βασιλεύς**, ὡς **Προ-**
φήτης, καὶ ὡς **Ἀρχιερεὺς**: ὡς **Προφήτης**,
ἐδίδασκε τὸ Εὐαγγέλιο· ὡς **Τερεὺς**,
προσέφερε τὴν ὑπερφῶα καὶ φυσιζῶν
Θυσίαν Του· ὡς **Βασιλεύς**, ἐνίκησε καὶ
συνέτριψε τὸ κράτος τοῦ θανάτου.

Ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ διὰ μέσου
Αὐτῆς, ὁ Ἐπίσκοπος ἐνσαρκώνει τὴν
Βασιλική, τὴν **Προφητικὴ**, καὶ τὴν
Ἱερατικὴ δύναμι καὶ ἐξουσία, ὅπως
δέποτε πάντοτε σὰ λειτουργικὰ καὶ
χαρισματικὰ ὄρια τοῦ Σώματος τοῦ
Χριστοῦ, ἀλλὰ ἀποκλειστικὰ μὲ τρόπο
διακονικό.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, ὡς **Βασιλεύς**, εἶναι ὁδη-
γὸς στοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Πολίτευμα (Ο-
δός)· ὡς **Προφήτης**, εἶναι φορέας τῆς
Δογματικῆς Ἀληθείας (Αλήθεια)· ὡς
Τερεὺς, εἶναι λειτουργὸς τοῦ **Μυστηρίου**
τῆς Ἐκκλησίας, κέντρο τοῦ Ὁποίου
εἶναι ἡ Θεία Εὐχαριστία, ἡ Θυσία, τὸ

ἀποκορύφωμα αὐτὸ τῆς Λατρείας (Ζωῆ).

Ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ μάλιστα ὁ Μητροπολίτης καὶ Πρῶτος - Προέδρος, ὡς κατὰ χάριν Ὁδὸς - Ἀλήθεια - Ζωή, ἀσκεῖ τὴν Διακονία Του θυσιαστικά, χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ λογικοῦ Ποιμνίου του· εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, συσταυρωμένος μὲ τὸν Σωτῆρα μας Χριστό· κατέρχεται ἀγαπητικὰ στὸν Ἄδη τοῦ Ἄλλου, ἐπ' ἐλπίδι Ἀναστάσεως καὶ Ζωῆς Αἰωνίου.

***

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Γιατί ὅμως νὰ εὐχαριστήσω τὸν Χριστόν μας τώρα, ποὺ ἐπωμίζομαι ἕνα τόσο βαρὺ Διακόνημα;

Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι στὴν ἀρχή, καὶ μόνον ἢ σκέψις ἑνὸς τέτοιου ἐνδεχομένου μὲ ἔθλιβε βαθύτατα· πολὺ περισσότερο, ὅταν τὸ ἐνδεχόμενον ἔγινε πλέον ἀπόφασις τῆς Ἱεραρχίας μας.

Ἡ αἰσθησις τῆς πολυειδοῦς ἀδυναμίας μου προκαλοῦσε δειλία, καὶ θεωροῦσα ὡς ἀδιανόητον νὰ δεχθῶ καὶ νὰ ἀναλάβω μίαν τοιαύτην πολυ-δύναμον καὶ πολυ-υπεύθυνον Διακονίαν.

Κάποια ὅμως στιγμή, ἕνα «φῶς» ἦλθε στὴν καρδιά μου: ἡ Διδασκαλία τοῦ ἀειμνήστου Γέροντός μας, τοῦ Μητροπολίτου μας Κυπριανοῦ, περὶ Ὑπακοῆς.

Ἡ Ὑπακοή στὸν Γέροντα καὶ Ἡγούμενο, ὅπως εἶναι γνωστόν, καὶ μᾶς ἔχει διδάξει ἢ ταπεινὴ μας πείρα, εἶναι **πηγὴ χαρᾶς** γιὰ τὸν Ὑποτασσόμενο Μοναχό:

- **πρῶτον**, διότι μέσῳ αὐτῆς θεραπεύεται ἢ ὑπαρξίς μας, ἀπαλάσσεται ἀπὸ τὴν ἀρρώστια τῆς φιλαυτίας καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ·

- **δεύτερον**, διότι αὐτὴ μᾶς μεταβάλλει σὲ «χέρια» τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰ ὁποῖα Ἐκεῖνος, ὁ Κύριός μας, ἐπιτελεῖ τὸ ἔργον Του· καὶ

- **τρίτον**, διότι αὐτὴ μᾶς δίδει τὴν χαρὰ

νὰ Διακονοῦμε τὸν Ἄλλο, τὸν Ἀδελφὸς μας, τὸν Κόσμο, στὴν πορεία του πρὸς τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

***

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Μὲ τὶς ταπεινὲς αὐτὲς σκέψεις· μὲ τὴν αἰσθησι αὐτῆ ἐναντι τῆς θεοσδότου Διακονίας μου, ὡς Μητροπολίτου καὶ Πρῶτου - Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας· μὲ αἰσθήματα αὐτομεμφίας· μὲ συντριβὴ καὶ εὐχαριστία, ἀλλὰ καὶ μὲ Ἑλπίδα πρὸς τὸν Θεῖο Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀκούω τώρα μὲ προσοχή, μὲ πολὺ περισσότερη προσοχή ἀπὸ ὅ,τι στο παρελθόν, ἀλλὰ καὶ μὲ δέος, τὴν προτροπὴ Του: «Βλέπε τὴν Διακονίαν, ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα Αὐτὴν πληροῖς» (Κολασ. δ' 17).

Πρόσεχε τὴν Διακονία, τὴν Ὅποια παρέλαβες μὲ θέλημα τοῦ Κυρίου, νὰ τὴν ἐκπληρώνης τέλεια!... Ἡ Διακονία αὐτὴ εἶναι ἐξόχως τιμητικὴ, ἀλλὰ καὶ ἐξόχως βαρεῖα καὶ ὑπεύθυνος... Πρὸς ἐκπληρώσιν τῆς ἀπαιτεῖται ἄγρυπνος προσοχή, ἀκούραστος προσπάθεια, διαρκὴς προσευχή, ἐξ ὕψους δύνამις καὶ σοφία.

Ἡ Διακονία αὐτὴ μὲ εἰσάγει σταδιακὰ στὸ Ὑπερῶο τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, προκειμένου νὰ τελεσιουργήσω τὸ Μυστήριον τῆς Νίψεως τῶν ποδῶν τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ...

Εἶναι πράγματι, ἐκ πρώτης ὄψεως, ἕνα πολὺ βαρὺ Διακόνημα, τὸ ὁποῖο προξενεῖ στὴν ἀρχὴ ἕναν δικαιολογημένο φόβον· τελικὰ ὅμως, ὑπερσχύει ἡ χαρὰ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, διότι ἐν τῷ νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, τοὺς πόδας τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, πραγματώνεται ἡ ἐπισκοπικὴ ιδιότητα...

Τότε ἀκριβῶς, ὁ Ἐπίσκοπος γίνεται μιμητὴς Ἐκεῖνου, ὁ Ὅποιος τὴν Μεγάλῃ Πέμπτῃ, στὴν διάρκεια τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, ἔσκυψε - ἐγονάτισε καὶ ἔνιψε τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν Του... Καὶ

μάλιστα ἄρχισε ἀπὸ τὸν Ἰουδα!...

Ἐκείνη τὴν στιγμή, ἀποκαλύφθηκαν στὴν πληρότητά τους ἡ Ἄκρα Ἀγάπη καὶ ἡ Ἄκρα Εὐγένεια τοῦ Κυρίου μας, ὁ Ὅποιος ἔναντι τοῦ ἀχάριστου μαθητοῦ Του μᾶς ἔδωσε τὸ αἰώνιο παράδειγμα τῆς Ἀνεξικακίας, τῆς Ταπεινώσεως καὶ τῆς γνήσιας Εὐγένειας...

Καὶ μόνον διὰ μέσου τοῦ τρόπου αὐτοῦ ὑπάρχει ἐλπίδα ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ, τὰ λογικὰ προβατάκια τοῦ Θεοῦ, νὰ γνωρίσουν τὴν Ὅδο - Ἀλήθεια - Ζωή, νὰ τοὺς ἀποκαλυφθῇ τὸ Φῶς τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος δὲν συγκλονισθῇ καὶ δὲν συγκινηθῇ κατὰ τὴν λειτουργία τῆς νίψεως τῶν ποδῶν του ὑπὸ ἐνὸς Ποιμένος - Ἐπισκόπου, αὐτὸς τότε εἶναι ἄξιος μιᾶς ἄλλης πορείας, ἡ ὁποία βεβαίως δὲν ὀδηγεῖ στὸ Φῶς, δὲν ὀδηγεῖ στὸ Ὑπερῶ τῆς Πεντηκοστῆς...

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές:

Ζητῶ, ἐν κατακλείδι, τὴν συμπάραστασι ὅλων Σας· συμπάραστασι καὶ συμπόρευσι ἀγαπητικῆς προσευχῆς καὶ ἀλληλο-περιχωρήσεως· στὴν κατ' ἐξοχὴν μάλιστα ὑπεύθυνη Διακονία τῆς Ἐνώσεως, τῆς Ἐνότητος καὶ τῆς Ἐπανενώσεως τῶν Ὁρθοδόξων, ἐφ' ὅσον ἡ διαίρεσις αὐτῶν ἀποτελεῖ μίαν ὄντως τραγωδίαν.

Κατὰ τὴν κρίσιμη αὐτὴ ἱστορικὴ συγκυρία, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μας -ἐκφραζομένη κυρίως διὰ τοῦ Πρώτου - Προέδρου- ἔχει ἐπωμισθῇ ἓνα μεγάλο βᾶρος εὐθύνης, τὸ ὁποῖο εἶναι ἴσως τὸ μεγαλύτερο βᾶρος· νὰ λειτουργήσουμε τὸ Μυστήριον τῆς Ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον ἡ Ἐνότης εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ τρόπος ὑπάρξεως τῆς Ἐκκλησίας...

Καὶ ὁ Ἐπίσκοπος καλεῖται νὰ λειτουργῇ τὸ Μυστήριον αὐτὸ καὶ νὰ ἀναλίσκεται ὑπὲρ αὐτοῦ, νὰ πάσχη, νὰ γονυπετῇ, νὰ σταυρώνεται...

Καὶ τὸ βίωμά του αὐτό, βίωμα βαθεῖας καὶ διαρκoῦς ταπεινώσεως, ἔχει ἓνα ἐσχατολογικὸ Ὅραμα: τὸ Ὅραμα ὄχι ἀπλῶς καὶ γενικῶς νὰ ἐνωθῇ ὁ Κόσμος -βεβαίως ἐν τῷ Θελήματι τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ Ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ Ἀληθείᾳ τοῦ Θεοῦ- ἀλλὰ νὰ ἀποσοβηθοῦν τυχόν τάσεις διαίρέσεων μέσα στὴν Ἐκκλησία, νὰ θεραπευθοῦν τυχόν σχίσματα καὶ διαίρεσεις, τὰ ὁποῖα φθόνῳ τοῦ πονηροῦ πλήττουν τὸ Ἀχραντὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου μας.

Καὶ ἐνεργεῖ τοιοῦτοτρόπως ὁ Ἐπίσκοπος καὶ ἔχει αὐτὸ τὸ Ὅραμα, διότι -ἐπαναλαμβάνω- ἡ Ἐνότης εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ τρόπος ὑπάρξεως τῆς Ἐκκλησίας.

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές:

Μὲ τὶς ταπεινὲς αὐτὲς σκέψεις, ξεκίνησα ἀπὸ τὸ ἄβατον τῆς Μονῆς μας, γιὰ νὰ κατέλθω στὸν ἅγιον καὶ εὐλογημένον αὐτὸν Ναό, προκειμένου νὰ ἀνέλθω στὴν Καθέδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, ἐπικαλούμενος τὴν εὐχὴ τοῦ πολυσεβάστου Γέροντός μας, τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου μας Κυπριανοῦ· καὶ ἡ κάθοδος μου αὐτὴ -μὴ Σᾶς φανῇ παράξενο- ἐγίνε μὲ χαρά!...

Αὐτὴ ἡ χαρὰ δὲν ἦταν καὶ δὲν εἶναι ἡ χαρὰ τοῦ κόσμου, ἡ χαρὰ ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσι ἰδιοτελῶν φιλοδοξιῶν-μὴ γένοιτο!... Ἡ χαρὰ μου αὐτὴ εἶναι χάρισμα καὶ εὐλογία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διότι παραδίδομαι στὴν Ὑπακοὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀναλαμβάνω μίαν Ἐκκλησιαστικὴ Διακονία· διότι, ὡς Ἐπίσκοπος, ἔχω τὴν αἴσθησι ὅτι κατερχόμενος, ἤδη ἀναβαίνω, γιὰ νὰ εἰσέλθω στὸ Ὑπερῶ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, γιὰ νὰ γονυπετήσω καὶ νὰ ἀφιερῶ τὸν ἑαυτὸ μου στὴν Νίψι τῶν ποδῶν τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, πρεσβείας τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυνάμει δὲ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

✠

Ἄγιολογικά

Ἐπέτειος 130 ἐτῶν ἀπὸ τῆς Κοιμήσεώς Του († 8.12.1883)

Ὅσιος Παρθένιος ὁ Χῖος Μυρίπνοον Ἄνθος τοῦ Παραδείσου

Σύντομον Συναξάριον

Γεννήθηκε στὸ χωριὸν Δαφνώνας τῆς νήσου Χίου τὸ ἔτος 1815 ἀπὸ εὐσεβεῖς γονεῖς. Τὴν γέννησι καὶ τὴν πνευματικὴ του πρόοδο προεῖπε στοὺς γονεῖς του ὁ Ἅγιος Μακάριος Κορίνθου. Σὲ νεαρὴ ἡλικία ἀρραβωνιάσθηκε καὶ ἀσχολήθηκε μὲ τὸ ἐμπόριο μεταξὺ Χίου, Σμύρνης καὶ Κωνσταντινουπόλεως. Ἐνῶ ἐτοιμαζόταν γιὰ Γάμο, εἰδοποιήθηκε ὅτι ἡ μνηστή του ἀρρώσθη βαρῶς καὶ μέχρις ὅτου ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὸ ταξίδι, εἶχε πεθάνει.

Θέλοντας νὰ ἰδεῖ τὴν μνηστή του «ἰδίους ὄμμασι» νεκρῇ, πῆγε στὸν τάφο νύκτα, τὴν ξέθαψε καὶ τὴν πῆρε στὴν ἀγκάλη του. Φιλοσοφίας τὸ ἐκ τῶν Μακαρισμῶν τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας Τροπάριον «ἐξέλθωμεν καὶ ἴδωμεν ἐν τοῖς τάφοις, ὅτι γυμᾶ ὅστ' ἂν ἄνθρωπος, σκολήκων βρώμα καὶ δυσωδία», χωρὶς νὰ εἰπῇ τίποτε σὲ κανέναν, ἐγκατέλειπε τίς φροντίδες τοῦ ματαίου κόσμου, ἔγινε Μοναχὸς στὴν Νέα Μονὴ τῆς Χίου καὶ ἐπιδόθηκε σὲ ἀσκητικούς ἀγῶνες.

Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Γέροντός του, ἀνέβαινε στὴν κορυφὴ τοῦ Πενθόδου ὄρους, ἀναβε τὴν κανδήλα καὶ γενικὰ ἐφρόντιζε τὸ ἐκεῖ ἐρειπωμένο Ναΐδριον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. Κάποια στιγμὴ, «θεία βουλήσει», ἀνεκάλυψε ἓνα σπήλαιον στὴν Νοτιο-ανατολικὴ πλευρὰ τοῦ ὄρους, ὅπου ἀποφάσισε νὰ ἀσκητεύσῃ. Ἐκεῖ ἔζησε νηστεύων, ἀγρυπνῶν καὶ προσευχόμενος νύκτα καὶ ἡμέρα.

Ὁ Κύριος, γιὰ τοὺς ὑπὲρ ἄνθρωπον πνευματικούς του ἀγῶνες, τὸν προίκισε μὲ πολλὰ πνευματικὰ χαρίσματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μὲ τὸ διορατικόν. Ἔτσι, προεῖπε τὸν μεγάλο καὶ φοβερὸ σεισμὸ τῆς Χίου τοῦ 1881. Σύντομα ἡ φήμη του ἐξαπλώθηκε καὶ τὸ ἐρειπωμένο Ναΐδριον τοῦ Ἁγίου Μάρκου ἐξελίχθηκε σὲ Σκήτη, ὅπου ὁ Ὅσιος Παρθένιος μὲ τοὺς Ὑποτακτικούς του ἀσκούσε εὐλαβῶς καὶ ταπεινῶς τὰ

Προσεύχεσθε, παρακαλῶ, τὸ Ὅραμα αὐτὸ νὰ μὴ διαφύγῃ ποτὲ ἀπὸ τοὺς νοερούς ὀφθαλμούς μου, διότι τὴν στιγμὴ πού θὰ λησμονηθῇ τὸ Ὅραμα αὐτὸ ἤδη ὁ Ἐπίσκοπος ἔχει αὐτο-καταργηθῆ, δὲν ἔχει νόημα ὑπάρξεως μέσα στὴν Ἐκκλησία...

***

«Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων Ὑμῶν»!

† Ὁ Ωρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς

Φυλὴ Ἀττικῆς, 6η Ὀκτωβρίου 2013 ἐκ.ἡμ.

† Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ, Συναξίς Εἰκόνας Θεοτόκου «Ω Πανύμνητε Μήτηρ»

Μοναχικά του καθήκοντα. Ὁ κόσμος συνέρρεε ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς νήσου γιὰ νὰ ἀκούσῃ τὰ μελίσματα λόγια του καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν εὐχὴ καὶ εὐλογία του. Ὁ ἀείμνηστος Καθηγητὴς Λάζαρος Ζανάρας κατέγραψε, χωρὶς τὴν θέλησι τοῦ Ὁσίου, πολλὰ ἀπὸ τὰ θαυμαστὰ περιστατικὰ ποὺ ὁ Ὁσιος Παρθένιος ἐπετέλεσε. Ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τὴν 8η Δεκεμβρίου τοῦ 1883.

Θαυμαστὰ καὶ Διδακτικὰ Περιστατικὰ ἐκ τοῦ Βίου τοῦ Ὁσίου*

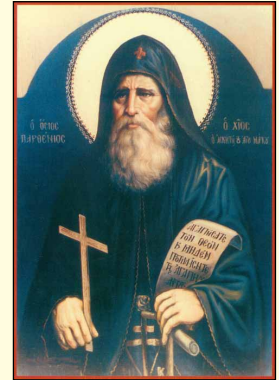
«Ἐπεσε; Ἐγείρου!»

Ο ΑΓΙΟΣ Παρθένιος δὲν ἦτο Ἱερεὺς, ἦτο ἀπλὸς Μοναχός. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐμπόδιζε, ὅσους ἐφωτίζοντο ἀπὸ τὴν ἀγία ζωὴ Του, νὰ τὸν πλησιάζουν καὶ νὰ τοῦ ἐξομολογοῦνται τὶς ἁμαρτίες των. Ἐκεῖνος πάλι τοὺς ἄκουγε καὶ τοὺς συμβούλευε, ἐνῶ συγχρόνως τοὺς ἔλεγε: «Αὐτὰ σὰν συμβουλές, ἀλλὰ τὴν ἄφεισι θὰ τὴν λάβετε ἀπὸ τὸν Πνευματικὸ ἱερέα, διότι ἡ Ἱερωσύνη λύνει καὶ δένει τὶς ἁμαρτίες».

Κάποτε, πῆγε ἓνας πιστὸς εὐλαβῆς καὶ ἐξομολογήθη στὸν Ὁσιο. Ἐκεῖνος τὸν συμβούλευσε καὶ τὸν βοήθησε στὴν ἠθικὴ πάλῃ. Ἀλλὰ ὁ ἴδιος ξαναγύρισε πάλι καὶ εἶπε στὸν Ἅγιο τὴν ἴδια ἁμαρτία. Αὐτὸ ἐπανελήφθη πολλές φορές. Ὁ πιστὸς κάποτε τὸν ρώτησε «καὶ μέχρι πότε Γέροντα θὰ ἐπαναλαμβάνωνται τὰ ἴδια, ἀφοῦ μισῶ τὴν ἁμαρτία καὶ ὅμως ἐκείνη μὲ κυκλώνει;».

Ὁ Ἅγιος τοῦ ἀπήντησε: Αὐτὸ εἶναι, «ἀδελφὲ τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς υἰοθεσίας». Πατάμε στὴν γῆ καὶ βλέπομε στὸν Οὐρανό. Αὐτὸ θὰ ἐπαναλαμβάνεται μέχρι ποῦ νὰ σὲ σκεπάσῃ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ βγῆς νικητῆς. Ὡς τόσο γνώριζε, τὴν φωνὴ τοῦ Θεοῦ ποῦ λέει: «Ἐπεσε; Ἐγείρου. Τὸ πίπτειν ἀνθρώπινον. Τὸ ἐμμένειν σατανικόν». Ἡ ζωὴ μας εἶναι μία πάλῃ, ἓνας ἀγώνας καὶ μὴν ἀπελπίζεσαι, κανένας δὲν βγαίνει νικητῆς ἂν δὲν τελειώσῃ ὁ ἀγώνας. Ἡ ἀπόγνωσι τοῦ πιστοῦ εἶναι ἡ χαρὰ τῶν δαιμόνων καὶ ἡ μετάνοια ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων.

Ἀγωνίζου ὅσο μπορεῖς, γιὰ νὰ πάρῃς τὸν στέφανο τῆς ζωῆς. Μὴν παραδίδῃς τὰ ὄπλα

ὅταν πέφτῃς, νὰ ξαναεπιτεθῆς πάλι. «Οὐκ ἔστιν ἡ πάλῃ ἡμῶν πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους». Ἀγωνίζου νὰ χαροποιήσῃς τοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους.

«Καλὴ νίκη. Σὲ περιμένω νικητῆ», τοῦ εἶπε ὁ Ἅγιος καὶ τὸν προέπεμψε μέχρι τὴν εἴσοδο τῆς Μονῆς.

Ὅλα τὰ ἁμαρτήματα ὁ Ἅγιος τὰ ἐπιτιμοῦσε, ἀλλὰ ιδιαίτερα τὴν βλασφημία. Ἐλεγε: «ὅταν βλαστημᾷ ὁ ἄνθρωπος ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ Ἰδίου τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ μὲ τὰ ἄλλα ἁμαρτήματα παραβαίνει τὸν Νόμο τοῦ Θεοῦ. Ἄλλο νὰ ἐπιτίθεσαι ἐναντίον κάποιου καὶ ἄλλο νὰ παραβῆς τὴν παραγγελία του».

Ἡ Κυριακὴ καὶ ὁ Ἅγιος

ΜΙΑ γυναῖκα ἀντὶ νὰ πάῃ στὴν Ἐκκλησία τὴν Κυριακὴ, ἔκανε φιδὲ νὰ πάῃ στὸν Ὁσιο. - Γέροντα, σὰς ἔφερα λίγο φιδέ, τοῦ εἶπε. - Σκουλήκια, τῆς ἀποκριθῆκε, μοῦ ἔφερε! Τὴν ὥρα τῆς Λειτουργίας δὲν τὸ ζύμωσες; Ἄδειασέ τον. Ὁ καθαρὸς φιδὲς εἶχε γεμίσει σκουλήκια.

Παρόμοια περιστατικὰ πολλὰ συνέβησαν στὸν Ἅγιο. Στὸ χωριὸ Θολὸ Ποτάμι ὑπῆρχε ἡ οἰκογένεια Μονιώδη. Ἐνα παιδί τῆς οἰκογενείας ἔγινε Μοναχὸς στὸν Ἅγιο Μᾶρκο. Ἡ μητέρα τοῦ Μοναχοῦ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετέβαινε στὸ Μοναστήρι νὰ δῆ τὸ παιδί της καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν εὐχὴ τοῦ Ὁσίου. Πάντοτε δὲ κάτι προσέφερε στὸ Μοναστήρι σὰν μικρὸ δεῖγμα δωρεᾶς ἀνάλογο τοῦ ἰσχυροῦ βαλαντιοῦ της. Κάποτε πῆγε φιδέ.

Ὁ Ὅσιος Παρθένιος μόλις ἔπιασε στὸ χέρι του τὸν φιδέ, ἐχαμογέλασε καὶ τῆς λέει: «τὸν φιδέ ποῦ μᾶς ἔφερες τὸν ζυμώσες Κυριακὴ-μέρα ἀφιερωμένη στὸν Θεό. Ὁ φιδὲς αὐτὸς δὲν εἶναι δεκτὸς στὸ Μοναστήρι, πάρε τον καὶ πέταξέ τον στὸ δάσος».

Ἐκκλησιαστικὴ ἢ γραία Μονιῶδη συνεμορφώθη πρὸς τὴν διαταγὴν τοῦ Ὁσίου, διότι πράγματι ὁ φιδὲς ζυμώθηκε Κυριακῇ.

Μιὰ ἄλλη Κυριακὴ περνοῦσε ὁ Ἅγιος ἀπὸ τὴν Ἑνορία τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος τῶν Νερομύλων κοντὰ ἀπὸ τὸ Παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων Σαράντα Μαρτύρων. Τότε βλέπει μὲ μεγάλῃ ἐκπληξί μερικὸς ἐργάτες νὰ καταπατοῦν τὴν ἀργία τῆς Κυριακῆς καὶ νὰ κτίζουν. Στρέφεται τότε στὸν ἀρχιμάρτυρα, ὁ ὁποῖος ἦτο νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ: «Ἐ, τοῦ λέει, σήμερα εἶναι Κυριακὴ ἡμέρα ἀφιερωμένη στὸν Θεό, δὲν ἐργάζονται». Τότε ἐκεῖνος τοῦ ἀπαντᾷ εἰρωνικά: - «Οἱ παπάδες ποῦ ἢ δουλεῖα τους εἶναι νὰ ψάλλουν πῶς δουλεύουν τὴν Κυριακῇ;». «Ἄντε», τοῦ λέει ὁ Ἅγιος, «καὶ τὸ σπίτι ἀπ' ὅσο εἶναι δὲν θὰ ἀνέβῃ παραπάνω».

Πράγματι, ἄγνωστες παραμένουν οἱ αἰτίες, γιὰ τίς ὁποῖες ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα ἢ ἀνοικοδόμησι ἐκεῖνου τοῦ σπιτιοῦ σταμάτησε. Μετὰ δὲν τὸ ἀγόρασε κανένας ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα, ἀπὸ εὐλάβεια στὸν Ὅσιο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν φόβο τῆς προφητείας Του, ὅτι δὲν θὰ ἀνέβῃ παραπάνω. Μέχρι σήμερα σώζεται ἀτέλειωτο καὶ ἐρείπιο, ἐνῶ διδάσκει τὴν ἀργία τῆς Κυριακῆς καὶ τὸ προορατικὸ χάρισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἐλεγκτὴς τῆς Παρανομίας

ΜΙΑ μέρα ὁ Ἅγιος προικισμένος ἀπὸ τὸν Θεὸ μὲ τὸ χάρισμα τῆς διοράσεως, πλησίασε ἕναν Ἐπίτροπο μιᾶς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εἶπε μὲ καταπληκτικὲς λεπτομέρειες τίς καταχρήσεις τοῦ δικαιώματος τὸ ὁποῖο εἶχε. Ὁ Ἐπίτροπος αὐτὸς ἔκλεψε τὰ χρήματα τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τρόπον, ποῦ σὲ κανένα δὲν ἄφησε τὴν παραμικρὴ ὑποψία. Τότε ὁ Ὅσιος τοῦ εἶπε καὶ πότε ἔκλεψε καὶ πόσα καὶ πῶς. Ὅλα τοῦ τὰ εἶπε. Τὸν παρακάλεσε γιὰ τὸ καλὸ του νὰ διορθωθῇ. Ὁ Ἐπίτροπος ἀνήγησε ὅτι ἔκλεβε, ἀλλὰ παρηγοροῦσε τὸν λογιισμό του ὅτι ἔκλεβε γιὰ νὰ βοηθήσῃ

τὸ μικρὸ παιδί του ποῦ συγχρόνως τὸ σήκωνε στὰ χέρια του, καὶ στὰ ρούχα τοῦ παιδιοῦ εἶχε κρύψει τὰ χρήματα.

Τότε ὁ Ὅσιος ἀπὸ τὸ χάρισμα τῆς διοράσεως προεἶδε τὴν ὀργὴν ποῦ ἐρχόταν. Καὶ προεἶπε: «ὅποιος τᾶχη πάνω του τὰ λεφτὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἐκεῖνος τραβῆ τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ ποῦ καταφθάνει». Δὲν πρόλαβε νὰ τελειώσῃ, καὶ ἡ προφητεία του εἶχε πραγματοποιηθῇ. Ὁ Ἅγιος τὸ εἶχε προφητεύσει σὰν τιμωρία τοῦ πατέρα. Στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ κλέφτη πατέρα τὸ ἄκακο παιδί ἦταν νεκρὸ. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐνθυμίζει τὴν τιμωρία τοῦ Ἀνανία καὶ τῆς Σαπφείρας, ποῦ ἔπεσαν νεκροὶ ὅταν ἔλεγαν ψέμματα στὸν Ἅγιο Ἀπόστολο Πέτρο! (βλ. Πράξ. ε' 1-12).

Λιβάνι τοῦ Διαβόλου

Ο ΑΓΙΟΣ Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης τὸ σιγάρο ὀνομάζει «βρωμερότατον χόρτον» καὶ ὁ Ἅγιος Παρθένιος συνεβούλευε τοὺς προσκυνητὲς νὰ μὴν καπνίζουν καὶ ὠνόμαζε τὸ σιγάρο, ἐφ' ὅσον βλάπτει τὸ σῶμα -τὸν «ναδ τοῦ Θεοῦ», λιβάνι τοῦ διαβόλου. Πίσω ἀπ' αὐτὸ κρύβεται ἡ προσπάθεια τοῦ Ἁγίου νὰ πείσῃ τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι τὸ κάπνισμα εἶναι καταστροφὴ καὶ βλάβη στὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμό, ἀλλὰ καὶ ἀπρέπεια στὴν συμπεριφορὰ τοῦ πιστοῦ. Ἡ ἀπρέπεια αὐτὴ εἶναι ἀσχημονία προκειμένου περὶ Ἱερέως. Ὅταν ὁ Ἅγιος Παρθένιος συνήντησε κάποιον Ἱερέα ποῦ κάπνιζε καὶ ἴκενος τὸ ἀπέκρυπτε, εἶπε: «Εγὼ ξέρω μὲ τί λιβάνι λιβανίζεις! Καλύτερα νὰ μυρτζι μόνο λιβάνι ἢ μόνο σιγάρο, γιὰ τὸ λιβάνι καὶ σιγάρο δὲν κάνουν ὁμορφὴ μυρωδιά». Ἦθελε νὰ πῇ ὁ Ἅγιος, ὅτι τὸ κάπνισμα στὸν Ἱερέα δὲν ἀρμόζει καὶ ἂν καπνίζῃ καλύτερα νὰ ἦτο λαϊκός. Ὅλοι παραδέχονται τίς βλαβερὲς συνέπειες τοῦ καπνοῦ. Ἡ συμβουλὴ αὐτὴ τοῦ Ἁγίου εἶθε νὰ βοηθήσῃ ὄσους ἔχουν καλὴ θέλησι.

(*) Ἀρχιμανδρίτου Ἰωακείμ Ἱεροσολυμίτου τοῦ Χίου, Ὁ Ὅσιος Παρθένιος ὁ Χίος, 1815-1883, Βίος-Θαύματα-Ἀκολουθία, β' ἔκδ., Ἱεροσολίμη 1995, σελ. 33-34, 47-48, 51-52.

■ Καταληκτῆρια Άναφορά στην Έκδήλωσι για τὴν 28ῃ Ὀκτωβρίου 1940

«Ἡρωικὲ - Μυθικὲ Ἀλβανομάχε, Αἰωνία Σου ἢ Μνήμη!»

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

Θεοφιλέστατε· Αἰσιότιμε Κε Δήμαρχε·
Άγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

ΚΑΤΑ τὴν κρίσιμη αὐτὴ καμπή, τὴν ὁποία διέχεται ἡ Πατρίδα μας· τώρα πού ἔχουμε τὴν αἴσθησι, ὅτι στὴν χώρα μας «**κάτι Ἰερὸ καὶ Ἅγιο προδίδεται**»· καὶ ἐνῶ ὅλοι διαπιστώνουμε, ὅτι συστηματικά, ἐπισήμως καὶ ἀνεπισήμως, ἀποτολμᾶται –ιδίως μέσω τῆς Παιδείας– μὴ ἀποδόμησις τόσο τῆς Ἑλληνορθόδοξου Παραδόσεώς μας, ὅσο καὶ τῆς Ἐθνικῆς μας Κληρονομιάς, τῆς Διαχρονικῆς Μνήμης τοῦ Γένους μας·

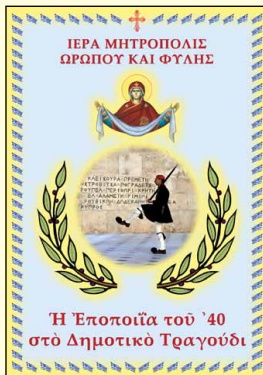
Ἡ ἀποψινὴ μας Ἐκδήλωσις ἀποτελεῖ πράγματι μὴ πνοὴ Ἐλπίδος καὶ ἀναψυχῆς· εἶναι ἔκφρασις χρέους καὶ εὐγνωμοσύνης στὸν ἐπώνυμο, ἀλλὰ καὶ κυρίως στὸν ἀνώνυμο Μαχητὴ τοῦ Σαράντα.

***

Δοξασιμένη Μαχητὰ τοῦ Σαράντα, Μάρτυρα καὶ Ἡρώα, ἀκριβὸ καμάρι τῆς Φυλῆς μας, πού ἡ καρδιά Σου δὲν δέιλιασε ποτὲ μπροστὰ σὲ καμμιά ὑπεροπλία· Σοῦ ἐκφράζουμε τὴν ἄπειρη εὐγνωμοσύνη μας ἀπόψε γιὰ πολλοστὴ φορὰ· ἀνάβουμε ἕνα ταπεινὸ

κεράκι στὴν ἀθάνατη ψυχὴ Σου, μὲ τὴν Ἐκδήλωσί μας αὐτὴ, μὲ δάκρυα στὰ μάτια!...

Στὴν Μνήμη Σου, κλίνουμε εὐλαβικά γόνυ, Γίγαντα καὶ Τιτάνα, πού Σὲ σκέπασε τὸ χῶμα τῆς ἱερῆς Γῆς μας

«ἀδάκρυτο, ἀσαβάνωτο, ἀφίλητο
χωρὶς ἀνθούς καὶ στέφανα
καὶ μύρα»...

Τὴν Μνήμη Σου ἀνακαλοῦμε, καὶ τὸν αἶνο μας ἀναπέμπουμε· τραγουδοῦμε τὴν Ἀνδρεία Σου, τὴν Πίστι Σου, τοὺς Ἄθλους Σου, τὴν Θυσία Σου...

Ἀνακαίνισες τὴν Μεγάλῃ Κληρονομιά τῆς Φυλῆς μας: τὸν Θρίαμβο τοῦ Χρέους τῆς Καρδιάς καὶ τῆς Πίστεως, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ μας...

Ἐσύ, Ἡρωικὲ-Μυθικὲ Ἀλβανομάχε, ἐνίκησες τὴν βία, τὴν βαρβαρότητα καὶ τὴν εὐτέλεια, καὶ μὲ τὴν ὑπέροχη θυσία Σου, ἐδίδαξες τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ὅτι ἕνας τέτοιος Θάνατος ἦταν καὶ εἶναι ὑπέρβασις ζωῆς καὶ θανάτου...

Αἰωνία Σου ἢ Μνήμη!...

Χριστιανική Ἠθική

Ἡ κατ' οἶκον Ἐκκλησία ἐάλω... (χρόνια τώρα)*

*«Θά ῥθη καιρός, πού ὁ διάβολος θά μπῆ μέσα σ' ἓνα κουτί καί θά φωνάζη·
καί τὰ κέρατά του θά ἔναι στὰ κεραμίδια» (Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός)*

Τὸ σπίτι ἦταν πάντα ἓνα ἱερὸ καταφύγιο ἀγάπης, ἡσυχίας καὶ σωφροσύνης καί, γιὰ τοὺς Χριστιανούς, μιὰ δεύτερη μικρὴ Ἐκκλησία.

Πρὶν ἀπὸ χρόνια ὅμως, οἱ πόρτες τῶν σπιτιῶν ἀνοιξαν καὶ μπῆκε μέσα ἓνας δούρειος ἵππος, ἓνα πολὺ διασκεδαστικὸ κουτί, πού σὲ πᾶει ὅπου θέλει καὶ σοῦ δείχνει περισσότερα καὶ μακρινότερα πράγματα ἀπ' ὅσα οἱ μαγικοὶ καθρέφτες τῶν παραμυθιῶν, δῶρο ἀκριβὸ τῶν Δαναῶν τῆς Τεχνολογίας.

Μέσα ἀπ' αὐτὸ τὸ κουτί, μπῆκε στὰ σπίτια μας ὁ δρόμος, θορυβώδης καὶ πολυφωτός, μὲ ὅλα ὅσα ἔχουν οἱ δρόμοι, ὄχι μόνον οἱ δικοὶ μας, ἀλλὰ τοῦ κόσμου ὀλόκληρου πιά. Μπῆκαν μέσα στὴ μέχρι τότε ἡσυχὴ γωνιά μας, οἱ φωνές τῶν δρόμων, οἱ μηχανές τους, τὰ τραγούδια τους, οἱ γυναῖκες τοῦ δρόμου, οἱ ἄνδρες τοῦ δρόμου, οἱ θεατρίνοι, οἱ πολιτικοί, τὰ σύγχρονα κολοσσαῖα, οἱ θηριώδεις φωνές τῶν ὀπαδῶν, τὸ ἀληθοφανές ψέμα, τὰ πυροτεχνήματα τῆς πολυποικίλης «γνώσης», ὅλα ὅσα γοητεύουν τὶς αἰσθήσεις τοῦ συνηθισμένου ἀνθρώπου καὶ ταιριγιάζουν στὴ μέτρια νοημοσύνη του.

Βάλαμε τὴ φωτοχυσία τοῦ δρόμου δίπλα στὸ ἱλαρὸ φῶς τοῦ Καντηλιοῦ, καὶ ὁ συμπακνωμένος κόσμος ἐκτόπισε τὶς ἀχνές μορφές τῶν Εἰκόνων, τὶς ἔσβησε μέσα στὴν ἴδια μας τὴν ψυχὴ.

Ἀπὸ Ἐκκλησία τὸ σπίτι μας ἔγινε κόσμος, καὶ ὁ κόσμος ἔδιωξε τὸν Θεὸ καὶ τὴν Χάρη Του. Μαράθηκε ἡ στοργὴ στὴν οἰκογένεια. Δὲν κοιτάζει πιά ἡ μάνα τὸ παιδί, ὁ σύζυγος τὴ σύζυγο, ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφό, τὸ ἐγγόνι τὴ γιαιγιά, ὅλοι κοιτάζουν τὸ κουτί. Αὐτὸ εἶναι ἡ ἔστιά τῶν σημερινῶν σπιτιῶν, τὸ «εἰκονοστάσι» τους, τὸ «ἱερό» τους, τὸ ἐπίκεντρο τῆς καθημερινῆς πολύωρης λατρείας τους.

Τὸ σπίτι ἔγινε κοιτώνας, ἔστιατόριο, αἶθουσα κινηματογράφου. Ἡ τηλεόραση ἔκανε καὶ τὸ σπίτι δρόμο, γιὰ νὰ μὴν ἔχει πιά ὁ ἄνθρωπος πού νὰ ἐπιστρέψει, ὅταν κουραστεῖ ἀπ' τοὺς δρόμους. Κάθονται οἱ ἄνθρωποι μαζί δίπλα-δίπλα καὶ ὅμως πόσο ξένοι καὶ ἀδιάφοροι γίνονται, μέρα μὲ τὴ μέρα, ὁ ἓνας γιὰ τὸν ἄλλον! Δὲν συνομιλοῦν πιά, μιλάει μόνο τὸ κουτί καὶ ὅλοι ἀκοῦν. Οἱ καρδιές κρυώνουν, οἱ εὐκαιρίες ἐπαφῆς τῶν ψυχῶν λιγοστεύουν, ἀκόμα καὶ οἱ φίλοι πού ἔρχονται νὰ μᾶς δοῦν καὶ νὰ μιλήσουν μαζί μας, πιάνονται ὅπως κι ἐμεῖς στὴν παγίδα.

Ἡ νέα γενιὰ βέβαια, πού εἶναι καὶ τὸ μεγάλο θῦμα, δὲν καταλαβαίνει τί ἔχασαν οἱ ἄνθρωποι, γιὰτὶ δὲν γνώρισε ποιὲς ἦταν πρὶν οἱ ἀνθρώπινες σχέσεις. Δέχεται τὴν ψυχρὴ φωτοχυσία σὰν τὸ φυσιολογικὸ πεπρωμένο της. Τὰ βάζει μὲ ὅλους καὶ μὲ ὅλα, χωρὶς νὰ ξέρει ὅτι αὐτὸ πού τῆς λείπει, καὶ τόσο

Quo vadite, orthodoxi Oecumenisti?

ΑΝΤΙΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΑ

1^η Γενική Συνέλευσις τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν» σὸ Πουσάν τῆς Ν. Κορέας

Σταθμὸς δεινῆς ἀμετανοησίας καὶ ἐκπτώσεως τῶν ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν*

ΚΑΤΩΤΕΡΩ, παρατίθενται παρατηρήσεις σὲ ἐπιλεγμένα σημεῖα τοῦ κειμένου «Δήλωσις Ἑνότητος» (Unity Statement) τοῦ Πουσάν τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου. Δὲν ἀποσκοποῦμε σὲ πλήρη ἀνάλυσή του, ἀλλὰ στὴν ἀνάδειξη τῆς γενικῆς γραμμῆς του· καὶ εἶναι ἐν πρώτοις ἐμφανές, ὅτι γιὰ τοὺς συμμετασχόντες, ἡ τελείωσις τῶν ἐλπίδων τῶν Χριστιανῶν δὲν εὐρίσκεται στοὺς καινοὺς οὐρανοὺς «ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ» (Β΄ Πέτρ. 3, 13), οὔτε τὸ

«πολίτευμα ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει» (Φιλιπ. 3, 20), τὰ ὁποῖα ἀποσιωπεῖ. Ἐγκοσμιοκρατικῶς γιὰ τὸ Π.Σ.Ε. ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ φαίνεται ὅτι θὰ ἐκπληρωθεῖ ἐπὶ γῆς «hier und jetzt» (ἐδῶ καὶ τώρα), μὲ τὴ συνδρομὴ τῶν Χριστιανικῶν Κοινοτήτων· ἡ Προφητεία τοῦ Κυρίου «ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε» (Ἰω. 16, 33) καὶ τὸ «μὴ ἀγαπάτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ» (Α΄ Ἰω. 2, 15) εἶναι γιὰ τὸ κείμενο τοῦ Πουσάν κενὸς λόγος.

βία αὐτοῦ, εἶναι ἡ θερμὴ τῆς ἀγάπης ποὺ ποτὲ δὲν γεύθηκε...

Καὶ οἱ Χριστιανοὶ τί κάνουν μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴν κατάστασι; Αὐστηροὶ νηστευτές, ἱκανοὶ νὰ κεραυνοβολήσουν ὅποιον τολμήσει νὰ γευθεῖ λάδι σὲ νηστήσιμη μέρα, κάθονται μπροστὰ στὴν τηλεόρασι καὶ τρῶνε μὲ τὰ μάτια καὶ τ' αὐτιά ὅ,τι τοὺς προσφέρει, χωρὶς νὰ τοὺς περνάει ἀπὸ τὸ μυαλό, ὅτι αὐτὸ εἶναι κατάλυσι μιᾶς ἄλλης νηστείας πολὺ σπουδαιότερης καὶ παντοτινῆς. Καὶ τὸ χειρότερο γίνεται, ὅταν ἀπαγορεύουν στὰ παιδιά τους νὰ δοῦν αὐτὸ ποὺ βλέπουν αὐτοί. Τὰ παιδιά πονηρεύονται, ἐκνευρίζονται, ἀγανακτοῦν γιὰ τὴν ἀδικίαν, δὲν καταλαβαίνουν πῶς εἶναι δυνατὸν κάτι νὰ εἶναι καλὸ γιὰ τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ κακὸ γι' αὐτά, χάνουν λίγο-λίγο κάθε ἐκτίμησι πρὸς τοὺς γονεῖς τους καὶ φυσικὰ, ἀναζητοῦν τὸ ἀπαγορευμένο θέαμα

στὸ κουτί τῆς γιαιγιάς ἢ τοῦ φίλου. Ὑστερα ἀποροῦμε γιὰ τὸ ἀπὸ τὰ παιδιά χάθηκε ὁ σεβασμός, γιὰ τὸ εἶναι ἐκνευρισμένα, εὐέξαπτα, σκληρά, γιὰ τὸ ἔχουν τὴ νύχτα ἐφιάλτες. Πῶς ν' ἀντέξει τὸ νευρικὸ σύστημα τῶν παιδιῶν σ' αὐτὴ τὴ δοκιμασίαν τῶν θεαμάτων τῆς βίας, τῆς πονηρίας, τῆς κακίας, τῆς ἔντονης ἐντύπωσης καὶ τῆς δυνατῆς συγκίνησης;

Μά, ἄραγε, κι ἐμεῖς οἱ μεγάλοι ἔχουμε μήπως καλύτερον ὕπνο μὲ ὅλες αὐτὲς τὶς εἰκόνες νὰ στριφογυρίζουν στὸ μυαλό μας; Ἡ, παθαίνουμε λιγότερο αὐτὸ ποὺ παρατηροῦμε στὰ παιδιά μας; Κι ἄς μὴ μιλήσουμε γιὰ τὴν ποιότητα τῆς προσευχῆς μας, μόνον νὰ συνεχίσουμε νὰ διδάσκουμε τοὺς ἄλλους περὶ νήψεως, φυλακῆς τῶν αἰσθήσεων καὶ καθαρότητος καρδίας..!

(* Βλ. orthodoxanswers.gr/H-κατοίκων-Εκκλησία-εἰλω-χρόνια-τάρα/

Μὲ αὐτὸ δὲν ἐννοοῦμε ὅτι δὲν πρέπει ἡ Ἐκκλησία νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὸ δίκαιο καὶ τὴν εἰρήνη, ἀλλὰ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ματαιοπονεῖ καὶ νὰ ἔχει φροῦδες ἐλπίδες γιὰ ἐπὶ γῆς Βασιλεία, ἐφ' ὅσον ἡ

τὰ εἰς γνῶσιν τῶν ἀνθρώπων ἐλθεῖν ὀφείλοντα δόγματα [...] καὶ διὰ τὸ καθολικῶς ἰατρεῦειν μὲν καὶ θεραπεύειν ἅπαν τὸ τῶν ἁμαρτιῶν εἶδος, τῶν διὰ ψυχῆς καὶ σώματος

πλατεία ὁδὸς τῆς φιλαυτίας καὶ τοῦ ἰδίου συμφέροντος εἶναι δεδομένο καὶ διακηρυγμένο ἀπὸ τὸν Θεό, ὅτι θὰ ἀκολουθεῖται πάντοτε ἀπὸ τὴν πλειοψηφία (Ματθ. 7, 13).

Οἱ ἐκκλησιολογικὲς πλάνες τοῦ κειμένου τοῦ Πουσάν κατὰ κανόνα εὐρίσκονταν ἤδη «σπερματικῶς» στὸ κείμενο τοῦ Πόρτο Ἀλέγκρε (τῆς Θ' Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ «Π.Σ.Ε.» στὴν Βραζιλία τοῦ 2006), ἀλλὰ ἐδῶ ἔλαβαν ἀνεπτυγμένη καὶ ἐπίμονη κατάθεση.

Ἐκκλησιολογικῶς γιὰ ἄλλη μιὰ φορά, ὅπως καὶ στὸ Πόρτο Ἀλέγκρε, οἱ «ὀρθόδοξοι» ἐκπρόσωποι στὸ Π.Σ.Ε. ἀρνοῦνται ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τὴ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Αὐτὴ τὴ φορά ὅμως πολὺ πιὸ ἐκπεφρασμένως, καθὼς μεταθέτουν τὴν ἐκπλήρωση τῆς Μιᾶς Ἁγίας (Unae Sanctae) στὸ μέλλον, ὅταν θὰ ὑπάρξει κοινὴ εὐχαριστιακὴ τράπεζα Ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων. Δηλαδὴ κατ' ἀκρίβειαν οἱ Ὀρθόδοξοι ἐκπρόσωποι στὸ Π.Σ.Ε. δὲν μποροῦν πλέον νὰ λένε *Πιστεύω εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ Προσδοκῶ Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.* [...]

Ἡ Καθολικότητα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας σημαίνει, κατὰ τὸν Ἅγιο Κύριλλο Ἱεροσολύμων, ὄχι μόνον τὴ γεωγραφικὴ οἰκουμενικότητα, ἀλλὰ κυρίως τὴ συμπερίληψη στὴν Ἐκκλησία ὄλων καθολικῶς τῶν μέσων ποῦ ἀπαιτοῦνται, γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητας («διὰ τὸ διδάσκειν καθολικῶς καὶ ἀνελλιπῶς ἅπαντα

ἐπιτελουμένων») [Βλ. Κατήχησις Φωτιζομένων, 18, 23]. Παρὰ ταῦτα τὸ δόγμα αὐτὸ καὶ πάλιν βάλλεται καὶ καταρρίπτεται στὸ κείμενο τοῦ Πουσάν, καθὼς δηλώνεται (§4 καὶ §15) ὅτι ὅλα τὰ μέλη τοῦ Π.Σ.Ε. (συνεπῶς καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαις) «ἐμπλουτίστηκαν» ἀπὸ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὰ λοιπὰ μέλη, δηλαδὴ μὲ τις ποικίλες αἱρέσεις τῶν Προτεστάντων· αὐτὸ συμπληρώνει τὴ βλάσφημη θέση τοῦ κειμένου τοῦ Πόρτο Ἀλέγκρε, ὅτι ὁ ἕνας χωρὶς τὸν ἄλλο, οἱ ἐκκλησίαις-μέλη τοῦ Π.Σ.Ε. εἶναι πτωχευμένες (§3). [...]

Στὶς παραγράφους 4 καὶ 14 τοῦ κειμένου, ἀναφέρεται ἡ διαίρεση τῶν «ἐκκλησιῶν» τοῦ λεγομένου χριστιανικοῦ κόσμου, ὡς ἀφορμὴ πένθους καὶ μετανοίας. Λησμονεῖται ἐδῶ ἡ βασικὴ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου «ἐάν κάποιος παρακούσει καὶ στὴν Ἐκκλησία νὰ τὸν ἔχεις σάν τὸν ἐθνικὸ καὶ τὸν τελώνη» (βλ. Ματθ. 18, 17). Ἡ Ἐκκλησία, πρὸς ἄμυνα τοῦ Ποιμνίου τῆς, πάντοτε «ἀφόριζε» καὶ «ἀναθεμάτιζε» (ἔθετε ἐκτὸς τῶν ὀρίων Τῆς καὶ ἀνέθετε στὸν Θεό) ὅσους ἐπέμεναν ἀμετανοήτως στὴν αἵρεσή τους· εἶναι χαρακτηριστικὴ ἐν προκειμένῳ ἡ ἀρχαία διατύπωση τοῦ Ἁγίου Βικεντίου τοῦ Ληρινίτου (περὶ τὸ 434):

«Ἔτσι, λοιπόν, τὸ νὰ κηρύττει κανεὶς στοὺς Καθολικοὺς Χριστιανοὺς διδασκαλία ἄλλη ἀπὸ ἐκείνη ποῦ ἔλαβαν, οὐδέποτε ἐπιτράπηκε, πουθενὰ δὲν ἐπιτρέπεται καὶ οὐδέποτε θὰ ἐπιτραπεῖ. Καὶ ὁ ἀναθεματισμὸς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι κηρύττουν διαφορητικὰ ἀπὸ

ὄσα ἅπαξ παραδόθηκαν, πάντοτε ἦταν καθήκον, εἶναι παντοῦ καθήκον καὶ θὰ εἶναι πάντοτε καθήκον» [Υπομνήματα (Compendia) 9, Θεολογία ΜΘ΄ 2 (Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 1978) 239].

Ἀποτελεῖ ἐπίσης θεολογικὸ ψεῦδος ἡ διαπίστωση στὸ κείμενο τοῦ Πουσάν, ὅτι ἡ διαφορετικότητα δὲν μπορεῖ νὰ γίνεται αἰτία διαιρέσεως στὴν Ἐκκλησία καὶ ὅτι ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας δὲν συνιστᾷ ὁμοιομορφία (§10). Ὁ Πατριάρχης ΚΠόλεως Φώτιος ὁ Μέγας, τοὺς λόγους τοῦ ὁποίου οἱ Οἰκουμενιστὲς διαστρέφουν πρὸς τὸ ἴδιο συμφέρον, κάνει σαφῆ διάκριση ὄσων διαφοροποιήσεων μποροῦν νὰ εἶναι ἀνεκτὲς καὶ ὄσων ὄχι. Εἶναι σαφὲς ὅτι οἱ διαφορὲς μας μὲ τὶς αἰρετικές, «ἐτερόδοξες ἐκκλησίες» τοῦ Π.Σ.Ε., ἀνήκουν σαφῶς στὸν τομέα τῶν ἀπαρεγκλίτως φυλασσομένων δογμάτων. Γράφει ὁ Μέγας Φώτιος: «Καὶ πράγματι, ὑπάρχουν τὰ κοινά, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰ φυλάττουν ὅλοι, καὶ βεβαίως πρὶν ἀπὸ τὰ ἄλλα, τὰ περὶ Πίστεως, ὅπου ἂν παρεκκλίνει ὀλίγον κανεὶς, ἀμαρτάνει ἀμαρτίαν πρὸς θάνατον. Ὑπάρχουν καὶ μερικὰ ποὺ ἀκολουθοῦνται ἀπὸ κάποιους ἰδιαιτέρως, τῶν ὁποίων ἡ παράβασις εἶναι ἐπιζήμια γιὰ ἐκείνους ποὺ τοὺς παραδόθησαν αὐτά, γιὰ ἐκείνους ὅμως ποὺ δὲν τὰ παρέλαβαν, τὸ νὰ μὴ τὰ τηρήσουν εἶναι ἀπαλλαγμένο κατακρίσεως» [Βλ. Ἐπιστολὴν Β΄ πρὸς Πάπαν Νικόλαον].

Τὸ Π.Σ.Ε. μὲ τὸ κείμενο τοῦ Πουσάν, πολὺ βολικῶς «φορτώνει» καὶ τὴν Ὁρθοδοξία μὲ τὰ σφάλματα τῆς δυτικῆς χριστιανωσύνης καὶ μὲ τὴν διαιρεμένη εἰκόνα τοῦ «χριστιανισμοῦ» πρὸς τὸν ἔξω κόσμον (§11, §14). Ἡ Ἐκκλησία ὅμως, καθοδηγούμενη ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Πατέρες, οὐδέποτε

δογματίσει ὅ,τιδήποτε θὰ μπορούσε νὰ ἀποτελέσει σκάνδαλο γιὰ τὸν κόσμον, διαφορετικὸ ἀπὸ τὸ σκάνδαλο ποὺ ὁ Ἰδιος ὁ Χριστὸς ἀπειλεῖ γιὰ τοὺς ὑπερήφανους καὶ χαμαιζήλους (Ματθ. 13, 57, Μάρκ. 6, 3, Ἀ΄ Περτ. 2, 7-8). Ἡ μόνη

Ἐκκλησία, ἡ Ὁρθόδοξος, δὲν ἔχει νὰ ἀπολογηθεῖ γιὰ τίποτε, ἐφ' ὅσον ὁ Χριστὸς διὰ τῶν Ἀποστόλων Του ἐπέβριψε τὸ κρίμα τοῦ σκανδάλου σὲ ἐκείνους, ποὺ προκαλοῦν τὶς διαιρέσεις στὸ ἐνιαῖο φρόνημα τῆς Ἐκκλησίας [«ὁ δὲ ταρασσὼν ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἂν ᾗ» (Γαλ. 5, 10)] καὶ αὐτοὶ ὑπῆρξαν οἱ αἰρετικοί, οἱ Παπικοί, Προτεστάντες, Μονοφυσῖτες καὶ ἄλλοι.

Ἡ παράγραφος 14 ἐκφράζει τὴν ἐπαίσχυντη θέση, ὅτι *μετανοοῦμε γιὰ τὴν διαίρεση τῶν «ἐκκλησιῶν»*. Αὐτὸ συνεπάγεται, ὅτι «μετανοοῦμε» ποὺ οἱ Ἁγιοὶ Πατέρες ἀπέκοψαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία στὸ παρελθόν, τὰ τώρα ἐτερόδοξα μέλη τοῦ Π.Σ.Ε. (Μονοφυσῖτες, Προτεστάντες). Συνεπῶς «μετανοοῦμε» ποὺ προφυλάχθηκε ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνατολικὴ καὶ Καθολικὴ Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν αἰρετικὴ ἀντίληψη τῶν Σεβηριανῶν, ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἔχει δύο φύσεις μετὰ τὴν ἔνωση (ἐνανθρώπηση). Μετανοοῦμε ποὺ διώχθηκαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ὅσοι (ὅπως οἱ Προτεστάντες) δὲν πίστευαν ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι ὄντως Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ (Ἰω. 6, 55): ὅσοι δὲν ἀνεγνώριζαν τὴν ἀπὸ Χριστοῦ ἐξουσία τῆς Ἐκκλησίας νὰ λύει ἀμαρτήματα (Ἰω. 20, 23): ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἀνεγνώριζαν τὴν τιμὴ τῆς Θεοτόκου (Λουκ. 1, 48): ὅσοι υιοθέτησαν τὴν καταδικασμένη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία Εἰκονομαχία: ὅσοι κατήγγησαν τὴν ἱερὰ Ἐξομολόγησι καὶ ὅλα τὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, πλὴν κάποιων (συμβολικῶν συνήθως) ἀπομειναρίων καὶ ὅσοι κατέχωσαν τὸν θησαυρὸ τῆς Πατερικῆς Γραμματείας

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ποιμαντική Ἐπίσκεψις στὴν Ἀγγλία, Νότιο Ὀσσετία καὶ Ρωσία

ΤΗΝ Τρίτη, 4/17 Σεπτ., ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μετὰ τὴν ἐπίσκεψι τῶν δύο Μοναστικῶν Κοινοτήτων μας στὴν Ἀγγλία, μετέβη στὴν Νότιο Ὀσσετία τοῦ Καυκάσου,

μέσῳ Μόσχας. Στὴν πρωτεύουσα τοῦ Κρατιδίου Τσχινβάλ ἐλειτούργησε μετὰ τοῦ τοπικοῦ μας Κλήρου στὸν ἐορτάζοντα Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, τὴν δὲ Κυριακὴ, 9/22 Σεπτ., ἐτέλεσε τὰ Ἐγκαίνια, κατὰ τὸ ρωσικὸ τυπικὸ, τοῦ νεοδημιτου Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὸ Ζναοῦρ. Εἶναι ἀξιοσημείωτο, ὅτι Ἐγκαίνια στὴν περιοχή αὐτὴ τοῦ Καυκάσου εἶχαν νὰ τελεσθοῦν ἐδῶ καὶ τουλάχιστον ἓναν αἰῶνα, ἀπὸ τὴν προεπαναστατικὴ ἐποχὴ! Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐκεῖ παραμονῆς του, ὁ Θεοφιλ. κ.

καὶ κυρίως τῶν προσευχῶν τῶν Ἁγίων (Β΄ Πετρ. 1, 25 καὶ Ἀποκ. 8, 4).

Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν στὸ Πουσάν, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ἐπίσκοποι, μετανοοῦν πού ἡ Ἐκκλησία διεχώρισε ὄσους αἰρετικούς, καὶ κυρίως τοὺς Προτεστάντες, ἀμφισβήτησαν τὴν Ἱερωσύνη τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τοὺς ἀντικατέστησαν μὲ πάστορες καὶ ἱεροκλήρυκες!

Γι' αὐτὴν τὴν δὴθεν «ἀοράτως ἐνωμένη διαφορετικότητα» ἀλήθειας καὶ πλάνης, Χριστοῦ καὶ Βελίαρ, φωτὸς καὶ σκότους, μᾶς καλεῖ ἡ παράγραφος 14 νὰ εἴμαστε ἐπιπλέον καὶ *εὐγνώμονες*. Ὡστε, προσθέτουμε ἐμεῖς, ὅταν θὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ δύσφημος ἔνωση τοῦ «χριστιανικοῦ κόσμου» κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Π.Σ.Ε., νὰ μπορεῖ νὰ ἐπιλέγει καὶ ὁ κάθε Ὀρθόδοξος, παραμένοντας τυπικῶς Ὀρθόδοξος, τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ σωθεῖ, μὲ ἢ χωρὶς Θεία Κοινωνία, ἱερὰ Ἐξομολόγησι, ἄσκησι, νηστείες κ.τ.σ., ἀφοῦ ἡ δὴθεν «θεόθεν δοθεῖσα διαφορετικότητα» στὸ Π.Σ.Ε. ἤδη

τὰ ἐξαγιάζει ὅλα!

Μὲ αὐτὰ τὰ δεδομένα, ἡ δέσμευση γιὰ παραμονὴ στὸ Π.Σ.Ε. καὶ γιὰ ἐπέκτασι τῶν τρόπων ἀναμειξεως Ὀρθοδοξίας καὶ αἰρέσεως, ὅπως ἐκφράζεται στὴν παράγραφο 15, δέσμευση ἡ ὁποία ἀποτέλεσε καὶ τὸ σύνθημα τοῦ Μηνύματος τῆς 10ης Συνελεύσεως τοῦ Πουσάν («*We intend to move together*»), εἶναι ἀποκαρδιωτικὴ, **εἶναι δείγμα ἀμετανοήσιας τοῦ «ὀρθοδόξου» οἰκουμενισμοῦ.**

Τελευταῖο, ἀλλὰ ὄχι ἐλάχιστο, τίθεται καὶ τὸ μήνυμα τῆς συνεργασίας μὲ ἄλλες Θρησκείες, γιὰ τὴν εὐημερία τῆς ἀνθρωπότητος (§15 καὶ §3) *ἡ διαθρησκειακὴ προοπτικὴ τοῦ Π.Σ.Ε. παραμένει πάντοτε ἀνοικτὴ καὶ κατηφορικὴ.*

(*) Δημοσιεύονται χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα, ἐλαφρῶς ἐπεξεργασμένα γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς παρούσης συντόμου δημοσιεύσεως, ἀπὸ τμῆμα ἀξιολόγου κριτικῆς, ἡ ὁποία δημοσιεύθηκε στὴν Ἰστοσελίδα τῆς Ἱεράς Ἀνδρώας Μονῆς Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου Θεσσαλονίκης (Νέου Ἡμερολογίου) τὸν Νοέμβριο τοῦ 2013.

Ἀμβρόσιος ἐπέβλεψε ἔργα ἀναστηλώσεων σὲ ἀρχαίες Μονὲς τῆς περιοχῆς, συναντήθηκε μετὰ τοῦ ἀσθενοῦντος Ἐπισκόπου πρῶν Ἀλανίας κ. Γεωργίου καὶ ἐπελήφθη ποιμαντικῶν καὶ διοικητικῶν θεμάτων.

Τὴν Τρίτη, 11/24 Σεπτ., ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης ἀνεχώρησε μὲ τραῖνο ἀπὸ τὸ Βλαντικαβκὰζ μὲ προορισμὸ τὸ Βορονέζ τῆς Ρωσίας, ὅπου φιλοξενήθηκε ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Βορονέζ καὶ Νοτίου Ρωσίας κ. Κύριλλο τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Ἀγαθάγγελο. Ἐκεῖ, τὴν Παρασκευή, 14/27 Σεπτ., τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τελέσθηκε ἱερὸ Συλλεΐτουργο τοῦ Θεοφιλ. Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου μετὰ τοῦ Σεβασμ. Βορονέζ κ. Κυρίλλου, τῆ συμμετοχῇ πέντε Ἱερῶν καὶ ἑνὸς Διακόνου ἐκ τοῦ τοπικοῦ Κλήρου. Ἐν συνεχείᾳ, οἱ δύο Ἀρχιερεῖς μετέβησαν στὴν Μονὴ τοῦ Ζαντόνσκ, ὅπου προσεκύνησαν τὸ χαριτόβρυτο ἄφθαρτο ἱερὸ Λεῖψανο τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Τύχωνος τοῦ Ζαντόνσκ.

Ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὸν Πύργο Ἡλείας

ΤΗΝ Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τ. Σταυροῦ, 9/22.9.2013, ἐπανηγύρισε τὸ Ἱερὸ Ἡσυχαστήριο/ Προσκύνημα τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης πλησίον τοῦ Πύργου τῆς Ἡλείας, ἐπὶ τῇ ἐπετειῶ τῶν Ἐγκαίνιων Αὐτοῦ. Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ὑπευθύνου Αὐτοῦ Ἀρχιμ. π. Γρηγορίου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανιτῶν. Ἐψάλε Χορωδία ὑπὸ τὸν Ἱερομ. π. Διονύσιο Ἀγιοκυπριανίτη. Παρέστησαν πολλοὶ εὐλαβεῖς προσκυνηταί. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία, ἔγινε Λιτανεῖα στοὺς χώρους τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου καὶ ἀκολούθησε ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Ἐπίσης, διενεργήθη λαχειοφόρος ἀγορὰ ὑπὲρ τῆς Ἱεραποστολῆς μὲ κλήρωσι ἱερῶν Εἰκόνων καὶ τέλος παρετέθη τράπεζα γιὰ τοὺς ἐκ μακρὰν ἰδίως προσελθόντας, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἀπεδόθησαν παραδοσιακὰ τραγούδια ἀπὸ Χορωδία παιδιῶν.

Ἡ Ἐκλογὴ καὶ Ἐνθρόνισις τῆς νέας Καθηγουμένης Γεροντίσσης Ἰουστίνης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν

ΤΟ Σάββατον, 15/28.9.2013, μετὰ τὴν τέλεσι τοῦ 40μέρου Μνημοσύνου τῆς ἀειμνήστου Γεροντίσσης Μακρίνης, στὴν γενομένη πρὸς τοῦτο Ἀγρυπνία ἀπὸ τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς, τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ ἐντὸς τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς, ἔγινε ἡ Ἐκλογὴ τῆς νέας Καθηγουμένης, σύμφωνα μὲ τὶς σχετικὲς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς μικρᾶς, ἀλλὰ ζωντανῆς καὶ ἀνανεωμένης Ἀδελφότητος. Ἐξελέγη δὲ ἡ Γερόντισσα Ἰουστίνα, κατὰ κόσμον Φανὴ Μασούρη, γεννηθεῖσα στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς τὸ 1960. Ἐν συνεχείᾳ, ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. κ. Κυπριανοῦ ἡ προβλεπομένη ἐκκλησιαστικῶς Ἀκολουθία τῆς Ἐνθρονίσεως, συμπροσευχομένου μεγάλου πλήθους Κληρικῶν, Μοναζουσῶν καὶ λαϊκῶν εὐσεβῶν, ἐν συγκινήσει

καὶ βαθεῖα χαρᾶ, ἡ δὲ νέα Καθηγουμένη ἀνέγνωσε Ἐνθρονιστήριον Λόγον.

Ἡ Ὀσιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα Ἰουστίνα, ἀπόφοιτος Γενικοῦ Λυκείου, εἶχε ἀφιερῶθῃ τὸ 1980 στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς, ἐπὶ τῆς ἀειμνήστου Καθηγουμένης Γεροντίσσης Κυπριανῆς, ἐκάρη Μοναχὴ τὸ 1983, ἔλαβε τὸ Μέγα Σχήμα τὸ 1996 ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Μητροπολίτη καὶ Γέροντά μας Κυπριανὸ (†2013) καὶ μετετέθη τὸ αὐτὸ ἔτος

στὴν Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς φθινούσης τότε Ἀδελφότητος. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς καὶ δὴ ἀπὸ τοῦ 2006 κ.έ. ἀξιῶθηκε νὰ ζήσῃ τὸ θαῦμα τῆς ἀνανεώσεως τῆς Ἀδελφότητος, ἡ ὁποία σήμερα περιλαμβάνει ὀκτὼ Μέλη. Διακρίνεται δὲ γιὰ τὸ γνήσιον Μοναχικὸ Φρόνημά τῆς καὶ τὴν πνευματικὴν πείρα τῆς.

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Σταμάτας Ἀττικῆς

ΤΗΝ Δευτέρα, 24.9.2013 ἐκ.ἡμ., ἐώρτασε ἡ Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ἀμυγδαλέζας Σταμάτας Ἀττικῆς. Τελέσθηκε ἱερὰ Ἀγρυπνία, στὴν ὁποία παρέστη συμπροσευχομένη καὶ ἡ ἀσθενοῦσα Ἡγουμένη τῆς ὀλιγαριθμοῦ γηραιᾶς Ἀδελφότητος Γερόντισσα Βρυαῖνη Μοναχὴ, ὡς καὶ ἀρκετοὶ προσκυνηταί. Τὴν Θεῖα Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδεσιμ. π. Ἀντωνίου Γιαννουκάκου.

Ἡ Ἑτήσιος Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μητροπολιτικῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

ΤΗΝ Τρίτη, 2/15.10.2013, ἐπανηγύρισε λαμπρῶς ἡ Ἱερὰ Μητροπολιτικὴ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Στὴν πανηγυρικὴ Θεῖα Λειτουργία προΐστατο ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Τοποτηρητὴς καὶ Προεδρεύων, ὁ ὁποῖος συνελειτούργησε μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Τριάδιτσα κ. Φωτίου, τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Βουλγαρίας, ὡς καὶ τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων Νόρα κ. Μιχαὴλ ἀπὸ τὸ Κάλιαρι τῆς Σαρδινίας,

Λούνης κ. Σιλουανὸς ἀπὸ τὴν Πιστοῖα τῆς Ἱταλίας, Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσοστόμου, Φωτικῆς κ. Αὐξεντίου ἀπὸ τὴν Ἔτνα τῆς Καλιφορνίας τῶν Η.Π.Α., Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος. Ἔλαβαν ἐπίσης μέρος πολλοὶ Κληρικοί, προερχόμενοι, ἐκτὸς τῶν τῆς χώρας μας, ἀπὸ τὴν Βουλγαρία, Σουηδία, Ἱταλία, Ἀγγλία, Κένυα, Κονγκό, Βραζιλία καὶ Ρωσία. Δύο Ἱερεῖς ἦσαν ἀπὸ τὴν Ἀδελφῆ Ρωσικῆ Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία τῆς Διασπορᾶς ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Ἀγαθάγγελο, ὁ ὁποῖος ἀπέστειλε εὐχετήριο μήνυμα, ἀπουσίαζε δὲ ἡ καθιερωμένη Ἀντιπροσωπία τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, λόγῳ ἐσωτερικῶν Αὐτῆς προβλημάτων. Μεταξὺ τῶν ἀναριθμητῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι συμμετείχαν στὴν ἱερὰ Πανήγυρι, συμπεριλαμβάνοντο ἀντιπροσωπεῖες ἀπὸ τὶς Ἱερὰς Μονές, Ἐνορίες καὶ Κοινότητες μας Ἑλλάδος καὶ ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυσι τῆς πανηγυρικῆς πολυ-αρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τὴν ἐκφρασί ἐορτίων χαιρετισμῶν, πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη Λιτανεΐα τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας καὶ τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων, πρὸ δε τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐτελέσθη Ἄρτοκλασία. Κατόπιν, παρετέθη δεξίωσις στὸ μεγάλο Ἀρχονταρῖκι τῆς Μονῆς καὶ ἐπηκολούθησε ἐόρτια τράπεζα στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἐορταζούσης Μητροπολιτικῆς Μονῆς.

Ἡ 40ῆ τακτικὴ ἐτήσιος Συνεραρίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων

ΤΗΝ 4/17ην καὶ 5/18ην Ὀκτωβρίου 2013, ἡμέρες Πέμπτη καὶ Παρασκευή, συνήλθε στὴν τακτικὴ ἐτήσιο *Συνεδρίασιν* Αὐτῆς, ὑπ' ἀριθ. Μ', ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῶν Ἑνισταμένων, τῆς Ὁρθόδοξο Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι. Μετὰ τὴν ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία τὸ πρωὶ τῆς Πέμπτης καὶ τὴν τέλεσι Ἀγιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς νέας Συνοδικῆς Περιόδου στὴν Αἶθουσα Συνεδριάσεων στὸ Μητροπολιτικὸ Κέντρο Αὐτῆς, ἤτοι τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς, ἄρχισαν

οὶ ἐργασίες Αὐτῆς, οἱ ὁποῖες διεξήχθησαν ἐπὶ δύο ἡμέρες σὲ τέσσερις φάσεις, μὲ τὴν συμμετοχὴ, ἐκτὸς τοῦ Προεδρεύοντος Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, τῶν Σεβασμ. Ἐπισκόπων Νόρα κ. Μιχαήλ καὶ Λούνης κ. Σιλουανοῦ, καὶ τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσοστόμου Φωτικῆς κ. Αὐξετίου, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, Γραμματέως, τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἐτνα κ. Χρυσοστόμου συμμετέχοντος τηλεπικοινωνιακῶς, τοῦ δὲ Θεοφιλ.

Ἐπισκόπου Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννου μὴ προσελθόντος, λόγω σοβαρῶν προβλημάτων ὑγείας.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προέβη στὴν ἐκλογή ὡς Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς καὶ Προέδρου Αὐτῆς τοῦ ἄχρι τοῦδε Προεδρεύοντος καὶ Τοποτηρητοῦ Θεοφιλ. Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, ἐπίσης προέβη στὴν ἀνανέωσι τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐνέκρινε τὸ θέμα τῆς *Συνοδικῆς Παραίνεσεως Δ' Πρὸς τὸ Πλήρωμα Αὐτῆς* σχετικά μὲ τοὺς διωγμοὺς τῶν Χριστιανῶν σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο, ἐνημερώθηκε ἐπὶ τῶν Πεπραγμένων τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς παρελθούσης Περιόδου ΣΤ' (2012-2013), ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Πεπραγμένων τῶν Διαποιμαίνοντων Ἀρχιερέων Αὐτῆς, καὶ τέλος διεσκέφθη μὲ τρόπο ἐποικοδομητικὸ περὶ τοῦ θέματος τῆς Πορείας τοῦ ἐπισήμου Διαλόγου Αὐτῆς μετὰ τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ὡς καὶ τῶν σχέσεων Αὐτῆς μετὰ τῶν Ρουμάνων Ἀδελφῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου.

Ἡ Ἐνθρονίσις τοῦ νέου Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ

ΤΟ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου, 6/19.10.2013, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ, ἐνεθρονίσθη μετὰ ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ λαμπρότητος ὁ νεοεκλεγείς Σεβασμ. Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, στὸν Προσκυνηματικὸ Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς τῆς ὁμωνύμου Ἱερᾶς Ἀνδρώας Μονῆς. Παρέστησαν οἱ Ἀρχερεῖς Νόρα κ. Μιχαήλ, Λούνης κ. Σιλουανός, Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, τὸ Ἱερετεῖο, Μοναχοὶ καὶ Μοναχές καὶ μέγα πλῆθος εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὡς καὶ ἐπίσημοι. Μεταξὺ ἄλλων, ἀνεγνώσθησαν καὶ ὑπεγράφησαν οἱ σχετικὲς γιὰ τὴν περίστασι *Διαβεβαιώσεις*, ἀπευθύνθηκε ἀπὸ τὸν Ἐνθρονιζόμενον Μητροπολίτη ἐιδικὴ *Ἐπιβατήριος Εὐχή*, ἀνεγνώσθη ἡ *Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος Καταστάσεως* καὶ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης ἀνέγνωσε τὸν *Ἐνθρονιστήριον Λόγον* Αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος παρατίθεται στὶς σελ. 435-438 τοῦ παρόντος τεύχους. Μετὰ δὲ τὴν ψαλμωδιὰ τῆς Φήμης Αὐτοῦ καὶ τὶς συγχαρητήριες εὐχὰς τῶν συμπαρόντων, ἀκολούθησε οἰκοδομητικὴ δεξίωσις στὸ Μεγάλον Ἀρχονταρῖκι

τοῦ Προσκυνηματικοῦ χώρου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Κυπριανοῦ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ Προέδρου ἡμῶν εἶσαν τὰ ἔτη πολλὰ, καρποφόρα καὶ πλουσίως παρὰ Θεοῦ εὐλογημένα!

Γυνάητικὲς τοῦ Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ με τὸν Δῆμαρχο Φυλῆς

ΤΗΝ Τετάρτη τὸ βράδυ, 10/23.10.2013, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἐπισκέφθηκε ἐθιμοτυπικὰ τὸν Ἀξιοτίμο Δῆμαρχο Φυλῆς κ. Δημήτριο Μπουραῖμη, στὰ Γραφεῖα του, στὴν Δημοτικὴ Ἐνότητα Φυλῆς. Ὁ κ. Δῆμαρχος, μαζί με συνεργάτες του, εἶχε παραστή τὸ προηγούμενο Σάββατο, 6/19.10.2013, στὴν Ἐνθρόνισι τοῦ νέου Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ. Στὴν μικρὰ αὐτὴ συμβολικὴ Δεξίωσι, ὁ κ. Δῆμαρχος με εὐγένεια καὶ ἐγκαρδιότητα ὑπεδέχθη με συνεργάτες του στὸ Δημοτικὸ Μέγαρο τὸν Σεβασμιώτατο. Ἀντηλλάγησαν δῶρα καὶ προσφωνήσεις, προσεφέρθησαν κεράσματα, ἐπεδείχθη εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον νὰ διακονήσουν ἀπὸ κοινοῦ Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία τὸν χειμαζόμενο Λαὸ μας, συνεζητήθησαν θέματα πνευματικά, ἱστορικά, πολιτισμικά, καὶ ἐξεφράσθη ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν συμπαράστασι τοῦ Δήμου στὸ πολυσχιδὲς ἔργο τῆς Μητροπόλεώς μας.

Ἡ ἔναρξις τῆς Περιόαον Ἡ' τῶν Κατηχητικῶν μας καὶ τῶν Γυνάξεων-Ὀμιλιῶν

Ἡ ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Σπορέως, 14/27.10.2013, ἀπετέλεσε καὶ ἐφέτος ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν Κατηχητικῶν τῆς Μητροπόλεώς μας γιὰ τοὺς νέους μας, ὡς καὶ τῶν ἐσπερινῶν *Συνάξεων-Ὀμιλιῶν* κάθε Κυριακὴ στὰ Ἐνοριακὰ Κέντρα μας Κολωνοῦ Ἀθηνῶν, Ἐλευσίνας-Μάνδρας, Ἀχαρνῶν, ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλους Ναοὺς καὶ Μονές μας ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

Μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς, στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, εὐρισκόμενο στὸν προσκυνηματικὸν ἄντρο τῆς Μονῆς μας, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανὸς ἐτέλεσε τὴν

ειδικὴ «Ἀκολουθία-Ἄγιασμοῦ Ἐπὶ Ἐνάρξει Κατηχητικῶν Μαθημάτων», μετὰ τὴν παρουσία καὶ τὴν συμμετοχὴ τῶν Κατηχητριῶν, τῶν γονέων καὶ τῶν παιδιῶν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, στὸ Πνευματικὸ Κέντρο «Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» (Πατρῶν 12, Κολωνὸς Ἀθηνῶν), ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανὸς ἐτέλεσε ἐπίσης τὸν Ἄγιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν *Συνάξεων-Ὀμιλιῶν*, καὶ ἐγκαινίασε τὴν νέα ὀμιλητικὴ Περίοδο. Οἱ ἐσπερινὲς *Συνάξεις-Ὀμιλίαι* περιλαμβάνουν ἐναλλάξ καὶ τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Γαρδικίου κ. Κλήμεντα.

Ὁ Ἑορτασμὸς τῆς Ἑθνικῆς Ἑπετείου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου

Ἡ ΕΠΕΤΕΙΟΣ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἐορτάσθη ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητροπόλιν μας μετὰ ἰδιαίτερη ἔμφασι, τιμὴ καὶ λαμπρότητα. Τὸ πρωί, τελέσθη ἄρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία καὶ Δοξολογία Νικητριῶν στὸν Προσκυνηματικὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. Τὸ βράδυ, στὸ Πνευματικὸ Κέντρο Φυλῆς, στὴν Δημοτικὴ Κοινότητα Ζεφυρίου Ἀττικῆς, ἐγίνε μεγάλη Μουσικο-ιστορικὴ Ἐκδήλωσις, μετὰ τίτλο: «*Ἡ Ἐποποιία τοῦ '40 στὸ Δημοτικὸ Τραγούδι*»,

ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Στὴν Ἐκδήλωσι, στὴν ὁποία παρέστησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημ. Μπουραϊμῆς μετὰ συνεργάτες του, Κληρικοί, Μοναχοὶ καὶ Μοναχές, ὡς καὶ πλῆθος κόσμου, ἀποδώθηκαν ἐπετειακὲς μελωδίαι καὶ ὀργανικὲς συνθέσεις ἀπὸ τὴν μουσικὴ παράδοσι τῆς Ρωμηοσύνης, ἀφιερωμέναι στὴν ἐποποιία τοῦ 1940-41, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀπαγγελίαι

ἐπικαίρων λογοτεχνικῶν κειμένων. Συμμετείχε ἡ Χορωδία «Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομία» μετὰ συνοδεία παραδοσιακῶν ὀργάνων, τῆς ὁποίας τὴν διεύθυνσι εἶχε ὁ Μουσικολογιώτατος Ἱερομ. π. Διονύσιος Ἀγιοκυπριανίτης. Ἡ Πρόεδρος τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ὁ Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» κα Εἰρήνη Ἀρχοντοῦλη ἀνέγνωσε Ὀμιλία τῆς, γιὰ τὴν συμμετοχὴ καὶ συμβολὴ τῶν γυναικῶν στὴν Ἐποποιία τοῦ '40, τὴν δὲ κατακλεῖδα ἔθεσε ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Κυπριανός μετὰ σύντομο *Χαιρετιστήριον* κείμενό του, τὸ ὁποῖο δημοσιεύεται στὴν σελ. 441 τοῦ παρόντος τεύχους.

Χειροτονία κεννάτων Ἱερομονάχων

ΤΗΝ Κυριακὴ, 28.10.11.2013, χειροτονήθη Ἱερομόναχος ὁ Ἀδελφὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς π. Ποιμῆν, ἐκ Κέννας καταγόμενος,

στὸν προσκυνηματικὸ Ἱερὸ Ναὸ Αὐτῆς, ἀπὸ τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο, ὑπεύθυνο τῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὴν Κέννα τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς. Στὴν Θεία Λειτουργία ἔλαβαν μέρος ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀρχιμ. π. Θεοδόσιος, Κληρικοὶ Αὐτῆς, ὡς καὶ ὁ ἐκ Κέννας Αἰδεσιμ. Πρωτοπρ. π. Ἰάκωβος Γουδρίνγκε.

Ὁ νέος Ἱερομόναχος π. Ποιμὴν, κατὰ κόσμον Μωυσῆς Ντζέρου, γεννήθηκε τὸ 1980 στὸ Ἔμπου τῆς Κένυας, προσῆλθε δὲ στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ τὸν Ἰούνιο τοῦ 2010. Κατόπιν τῆς προβλεπομένης πνευματικῆς δοκιμασίας, ἐκάρη Ρασοφόρος Μοναχὸς τὸν Δεκέμβριο τοῦ 2012. Ἡ ιερατικὴ χειροτονία του ἐκρίθη ἀναγκαία, ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ ἐπιστρέψῃ ἐντὸς ὀλίγου στὴν πατρίδα του Κένυα, ὅπου θὰ ἀσκῆ τὴν διακονία του, ὡς υπεύθυνος-προϊστάμενος στὴν νεόδμητη Ἱερὰ Ἀνδρῶν Μονὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν περιοχή τοῦ Ἔμπου, ὅπου ἤδη τὸν ἀναμένουν δύο Δόκιμοι Μοναχοί, ὥστε ἡ Μονὴ νὰ ἀρχίσῃ σὺν Θεῷ τὴν λειτουργία της.

Παναγνυρικὴ Ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων Ἀσωμάτων Ἰννάμεων

ΤΗΝ Πέμπτη, 8/21.11.2013, ἐώρτασε μὲ σεμνὴ μεγαλοπρέπεια ἡ Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς. Στὴν κατανυκτικὴ πανηγυρικὴ Ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τῶν Ἀσωμάτων Προστατῶν τῆς Μονῆς προεξῆρχε ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, Πνευματικὸς τῆς Ἀδελφότητος, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν Ἐφημέριο τῆς Μονῆς Αἰδεσιμ. π. Ἄγγελο Μουρῶ, τὸν Αἰδεσιμ. π. Σωτήριο Γιούλη, τὸν Ἱεροδιάκονο Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτη, ὡς καὶ Ὑποδιακόνους. Συμμετείχαν συμπροσευχόμενοι Ἀντιπροσωπεῖες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ἀφιδνῶν καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν, ὡς καὶ μεγάλο πλῆθος εὐσεβῶν πιστῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐγινε Λιτάνευσις τῆς ιερᾶς Εἰκόνης τῶν Ἁγίων Προστατῶν τῆς Μονῆς περὶ τοῦ Καθολικοῦ.

Ἡ Τρίτη τακτικὴ Κληρικολαϊκὴ Σύναξις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς

ΤΗΝ Πέμπτη, 15/28.11.2013, συνεκλήθη, χάριτι Θεοῦ, ἡ Τρίτη τακτικὴ Κληρικολαϊκὴ Σύναξις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, μὲ γενικὸ θέμα «Ἐκκλησία καὶ Πολιτικὴ».

Τὸ πρωὶ τῆς Πέμπτης, τελέσθηκε ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς, κατόπιν, καὶ μετὰ τὴν λήψιν ἀναμνηστικῶν φωτογραφιῶν ἐξῶθεν τοῦ Ναοῦ, παρετέθη πρόγευμα στὴν Τράπεζα Αὐτῆς.

Ἐν συνεχείᾳ, οἱ συμμετέχοντες στὴν Σύναξι μετέβησαν στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ζεφυρίου Ἀττικῆς, τὸ ὅποιο παρεχώρησε εὐγενῶς ὁ διευρυμένος Δῆμος

Φυλῆς διὰ τοῦ Δημάρχου κ. Δ. Μπουραϊμή, ὅπου καὶ ἐπραγματοποιήθησαν οἱ ἐργασίες τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνάξεως. Τὴν προσευχητικὴ ἔναρξι Αὐτῆς ἔθεσε ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, μὲ τὴν συμμετοχὴ Βυζαντινῆς Χορωδίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ Ἱερομ. π. Διονυσίου Ἁγιοκυπριανίτου, ἡ ὁποία ἔψαλε Δοξολογικούς ὕμνους. Κατόπιν, στὸ Προεδρεῖο συνεκάθησαν ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Κυπριανός μετὰ τοῦ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, ὁ ὁποῖος καὶ ἀνέγνωσε τὸν Κατάλογο συμμετασχόντων γιὰ *Βεβαίωσι Συμμετοχῆς*. Οἱ ὀνομαστικὰ ἀναφερθέντες Κληρικοί, Μοναχὲς καὶ λαϊκοὶ Ἀντιπρόσωποι, ἦσαν περὶ τοὺς 50, ἡ Σύναξις ὁμως ἦταν ἀνοιχτὴ καὶ παρίσταντο καὶ μερικὲς δεκάδες ἀκόμη ἐνδιαφερομένων. Ἀκολουθῶς, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης ἀπηύθυνε εὐχαριστίες στοὺς προσελθόντας, καὶ μάλιστα σὲ Ἀντιπροσώπους τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, οἱ ὁποῖοι παρίσταντο. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης ἀνέγνωσε *Χαιρετιστήρια Μηνύματα* στὴν Σύναξι ἀπὸ μέρους τῶν Ἀρχιερέων μας, ὡς καὶ Κοινοτήτων μας, τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἀκολουθῶς, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης ἀνέγνωσε τὴν Εἰσήγησι Α΄ τῆς Συνάξεως, μὲ τίτλο «*Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος ἐναντι τῆς εἰδωλολατρικῆς Ἐξουσίας*», καὶ ἐγίνε συζήτησις. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Κυπριανός ἀνέγνωσε τὴν Εἰσήγησι Β΄ τῆς Συνάξεως, μὲ τίτλο «*Ἐκκλησία καὶ Πολιτικὴ - Διαχρονικὴ Πρόκλησις*», ἡ ὁποία προκάλεσε ἐνφιαφέρουσα συζήτησι. Μετὰ τὴν μεσημβρινὴ διακοπὴ, ἀκολούθησε ἡ Εἰσήγησις Γ΄ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος «*Ἡ Πορεία τοῦ Διαλόγου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας μὲ τὴν Ἐκκλησίαν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος*», ἡ ὁποία ἀπεδόθη προφορικῶς, περὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ Διαλόγου τούτου καὶ τῆς ἐλπιδοφόρας φάσεώς του, στὴν ὁποίαν ἔχει πλέον εἰσέλθει ἐπ' αὐτοῦ ἐτοποθετήθησαν καὶ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Κυπριανός, ὡς καὶ οἱ τρεῖς Κληρικοὶ-Μέλη τῆς ἡμετέρας Ἐπιτροπῆς τοῦ Διαλόγου. Ὁ κ. Χρῆστος Κατσούδας, Ταμίας τοῦ «Συνοδικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου», ἀνέγνωσε Εἰσήγησι τὴν Δ΄ τῆς Συνάξεως, ἥτοι τὴν ἐνημερωτικὴ Ἐκθεσί του «*Τὸ Συνοδικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο*» - *Ἔτος Δεύτερον: Ἀπολογισμὸς-Προοπτικὲς*.

Λόγω τοῦ προκεχωρημένου τῆς ὥρας, τρεῖς Παρουσιάσεις ἐπὶ Ποιμαντικῶν θεμάτων ἀνεβλήθησαν, ὁ δὲ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Κυπριανός προέβη ἐν κατακλείδι σὲ δύο ἐπίκαιρες ἀναφορὲς περὶ καλυτέρας ὁργανώσεως τοῦ ποιμαντικοῦ μας ἔργου, ἀλλὰ καὶ περὶ ἀνάγκης προσωρινῆς ἀναστολῆς δραστηριοτήτων τινῶν, ὡς τῆς τελετῆς τῶν Ἁγίων Θεοφανίων, ἐνεκα τῆς κρισίμου κοινωνικῆς καταστάσεως, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθοῦν πόροι ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἢ τελευταία αὐτὴ πρότασις δημιούργησε ἀρκετὴ συζήτησι, προκειμένου νὰ ἐξευρεθῇ ἡ ἐπιθυμητὴ ἰσορροπία στὶς προτεραιότητες τοῦ ἔργου καὶ τῆς μαρτυρίας μας. Κατόπιν τῶν τελικῶν εὐχῶν καὶ τῆς προσευχητικῆς Ἀπολύσεως, ἡ Τρίτη τακτικὴ Κληρικολαϊκὴ Σύναξις μας ὠλοκλήρωσε τὶς ἐργασίες της ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα. Στοὺς Συνέδρους, μαζί μὲ ἄλλο βοηθητικὸ ὑλικό, εἶχε διανεμηθῇ καὶ εἰδικὸ *Ἀναμνηστικὸ* Αὐτῆς.

Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Αὐστραλία καὶ Νέα Ζηλανδία

ΑΛΛΗ μία ποιμαντικὴ ἐπίσκεψις πραγματοποιήσε, θεῖα βοθηεῖα, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας γιὰ τὴν Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Αὐτῆς στὴν Αὐστραλία, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐκεῖ αὐξανομένων Ὀρθοδόξων Κοινοτήτων μας. Ἐλειτούργησε κατὰ σειρὰν στοὺς Ναοὺς μας τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων στὸ Σύδνεϋ, ἐπὶ τῇ Πανηγύρει Αὐτοῦ, 1/14.11.2013, ὡς ἐπίσης καὶ σὲ ἄλλες εὐκαιρίες, τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Μελβούρνη, τοῦ Ἁγίου Στεφάνου Ντετσάνκου τῆς

Σερβίας στὴν Μελβούρνη, ἐπὶ τῇ Πανηγύρει Αὐτοῦ, 11/24 Νοεμ., στὸ Ναῦδριο τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν περιοχὴ τοῦ Ὁκλαντ τῆς Νέας Ζηλανδίας, στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὴν Κανμπέρρα, στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὸ Μπρησπμαϊν, ἐπὶ τῇ Πανηγύρει Αὐτοῦ, 6/19 Δεκ., σὲ Ναὸ τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς στὴν Μελβούρνη κ.ά. Ἐπίσης, προέβη σὲ χειροτονία τοῦ Ἱερομονάχου Χριστοφόρου Νέσιτς ἐκ Σερβίας, τὸν ὁποῖον ἐγκατέστησε ὡς Ὑπεύθυνο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς-Προσκυνήματος τοῦ Ἁγίου Σάββα Σερβίας στὴν Κανμπέρρα, προεχειρίρησε ἓναν Ἀναγνώστη στὴν ἐλληνικὴ Ἐνορία τῆς Μελβούρνης, ἐβάπτισε βρέφος στὸ Ὁκλαντ τῆς Νέας Ζηλανδίας, ἐκάλυψε ποικίλες ποιμαντικὲς ἀνάγκες Ὀρθοδόξων πιστῶν μας διαφόρων ἐθνικοτήτων, ἐπικοινωνήσε μὲ τὸν ἱερὸ Κλῆρο καὶ τοὺς πιστοὺς, ἐκήρυξε, ἐξωμολόγησε, καθωδήγησε κλπ. Ἐπίσης, προήδρευσε στὴν Ἱερὰ Μονὴ στὴν Κανμπέρρα κατὰ τὴν τακτικὴ συνεδρίασι τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου τῆς «Ἐλευθέρας Σερβικῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας» ἐν Αὐστραλία, πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπίλυσιν διαφόρων θεμάτων, ἀσχοληθεὶς καὶ μὲ ζητήματα νομικῆς καὶ διοικητικῆς φύσεως. Ἐπρόκειτο γενικὰ γιὰ μία μακρὰ καὶ πλουσίως εὐλογημένη ἐπίσκεψι.

Χριστουγεννιάτικη Ἐκαδήλωσις

ΤΟ βράδου τῆς Κυριακῆς, 16/29.12.2013, τελέσθηκε μὲ ἰδιαίτερη χάρι καὶ ἐπιτυχία ἡ Χριστουγεννιάτικη Ἐκδήλωσις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ζεφυρίου Ἀττικῆς, τοῦ Δήμου Φυλῆς. Ἐπρόκειτο γιὰ τὸ «Μουσικο-Λαογραφικὸ Δωδεκαήμερο», ἓνα Ἐόρτιο Ὀδοιπορικὸ, μὲ Κάλαντα Χριστουγέννων-

Πρωτοχρονιάς-Θεοφανίων, Ὀργανικὲς Μελωδίες καὶ Τραγούδια τῆς Ρωμοσύνης, ἀπὸ τὴν Χωροδία «Ἐλληνορθόδοξη Κληρονομία» καὶ τὴν συνοδεία παραδοσιακῶν ὀργάνων, ὡς ἐπίσης καὶ μὲ Ἀπαγγελίες (Ποιήματα – Λογοτεχνικὰ Κείμενα). Παρίσταντο ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, Κληρικοί, Μοναχοὶ καὶ Μοναχές, Ἀντιπρόσωποι τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ μεγάλο ἀκροατήριον.

**ΕΙΠΕ
ΦΕΡΩΝ...**

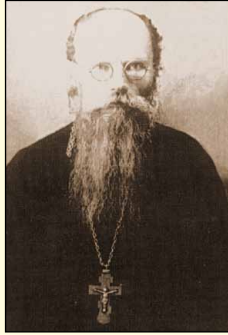
Ἡ μέλλουσα ζωὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν γήινη*

Ἦγουμένου Νίκωνος Βορομπιώφ

Τὴν ἀγάπην πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ Κύριος πρὸς τὸν ἁμαρτωλὸ ἄνθρωπο, γιὰ νὰ ἔλθῃ σωματικῶς ὁ ἴδιος ὁ Δημιουργὸς τοῦ κόσμου στὴ γῆ, γιὰ νὰ ὑποφέρῃ τοὺς ἐμπυσμους, τοὺς χλευασμούς καὶ τὸ σταυρικὸ θάνατο γιὰ τὴν σωτηρία τῶν ἁμαρτωλῶν!

Ἄν ἐμεῖς σ' αὐτὴν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐμᾶς θὰ ἀνταποκριθοῦμε μὲ ἀδιαφορία, ἀπιστία καὶ ἀπροθυμία στὸ νὰ πολεμᾶμε τὶς ἁμαρτίες, μὲ τὴν συνειδητὴ παράβαση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἂν θὰ δικαιολογοῦμε τὸν ἑαυτὸ μας ἀντὶ νὰ μετανοοῦμε μὲ δάκρυα, τότε τί μᾶς περιμένει; Τότε θὰ μᾶς ἀρνηθῇ ὁ Θεός. «Ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν» (Μτ. 7, 2), λέει ὁ Κύριος. Ἄν ἐμεῖς μὲ τὰ ἔργα μας ἀρνούμεθα τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐμᾶς, τότε καὶ ὁ Κύριος θὰ μᾶς ἀρνηθῇ. «... Οὐκ οἶδα ὑμᾶς... πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ... εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον...» (Μτ. 25, 12, 41). Νά, αὐτὴ εἶναι ἡ κρίση τοῦ Θεοῦ γιὰ τοὺς ἀμετανοήτους ἁμαρτωλοὺς, πού περιφρονοῦν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ διαστρεβλώνουν τὸ Εὐαγγέλιο γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἁμαρτωλότητά τους. Ἀλλοίμονό τους! Αἰώνια βάσανα, κλαυθμὸς καὶ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων σ' αὐτοὺς πού περιφρόνησαν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, πού, γιὰ χάρι τῶν βρώμικων ἀπολαύσεων αὐτοῦ τοῦ κόσμου, προδίδουν τὸ ἀξίωμα τοῦ Χριστιανοῦ, καὶ προπιμοῦν νὰ ἐκτελοῦν τὸ θέλημα τοῦ διαβόλου. Μ' αὐτὸν πού τὸ θέ-

λημά Του ἐκτελεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐδῶ, θὰ εἶναι μαζί του καὶ μετὰ τὸ θάνατο. Αὐτὸς πού ἐδῶ στὴ γῆ ἦταν δούλος τοῦ διαβόλου, καὶ μετὰ τὸ θάνατο θὰ εἶναι δούλος τοῦ καὶ θὰ ὑπόκειται στὴν ἴδια τύχη μὲ τοὺς δαίμονες...

Ἄν θὰ ἀφήνης γιὰ αὔριο τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας σου, τότε μπορεῖς νὰ ξεγελαστῆς. Δὲν εἶμαστε βέβαιοι γιὰ τὴν αὔριο. Ὁ Κύριος προειδοποιεῖ ὅλους: Νὰ εἰσθε ἕτοιμοι κάθε στιγμῇ, δὲν γνωρίζετε ἡμέρα καὶ ὥρα, ὅταν θὰ ῥθουν νὰ πάρουν τὴν ψυχὴ σας...

Μὴ δικαιολογῆς τὸν ἑαυτὸ σου γιὰ καμιά ἁμαρτία, ὅσο καὶ μικρὴ νὰ σοῦ φαίνεται. Ἡ ὁποιαδήποτε ἁμαρτία εἶναι παράβαση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ πού δείχνει τὴν ἀνιπάθειά μας πρὸς τὸν Θεό. Καὶ ἀντίθετα «αὐτὸς μὲ ἀγαπᾷ, λέει ὁ Κύριος, πού ἐκτελεῖ τὶς ἐντολές μου». Γι' αὐτὸ κάθε ἁμαρτία πού κάναμε, πρέπει νὰ τὴν καθαρίσουμε μὲ τὴν μετάνοια...

Προσπάθησε νὰ ἀπελευθερώσης τὸν ἑαυτὸ σου ἀπ' αὐτὸ τὸν κόσμο, ὁ ὁποῖος πάντα ἦταν καὶ θὰ εἶναι ἐχθρικός σὲ ὅλα τὰ πνευματικὰ καὶ στὸν ἴδιο τὸν Θεό. «Θὰ σὰς μισεῖ ὁ κόσμος», λέει ὁ Κύριος.

Πράγματι, ὅλους ἐκείνους πού θὰ πιστεύουν στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ θὰ προσπαθοῦν νὰ ζοῦν σύμφωνα μὲ τὶς θεῖες ἐντολές Του, θὰ τοὺς μισῇ ὁ κόσμος...

2 Ἀπριλίου 1960

(*) Ἦγουμένου Νίκωνος Βορομπιώφ, Ἡ Πνευματικὴ Τέχνη τῆς Μετανοίας καὶ τῆς Σωτηρίας μας (Ἀξιόλογες σφῆς ἐπιστολές), ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη (ἄ.χ.), σελ. 152-154.

**Έγκόλπιον Ἡμερολόγιον 2014
Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων**

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ τὸ «*Έγκόλπιον Ἡμερολόγιον 2014 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων*» μὲ τὰ ἐξῆς περιεχόμενα:

- Προστάται Ἅγιοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου - Ἀφιερωματικὸν Μέρος.
- Ἐγκύκλιος νέου ἔτους: «*Ἡ Μετανοητικὴ Ἀγάπη μας – Τὸ μεγαλύτερο δῶρο μας στὸν κόσμο*».
- Κυριακοδρόμιο, Ἑορτοδρόμιο, Νηστειοδρόμιο, Ἀποστολικά καὶ Εὐαγγελικά Ἀναγνώσματα τῶν Κυριακῶν ὅλου τοῦ ἔτους.
- Διοικητικὸ, ἤτοι Συνοδικὴ ὀργάνωσις καὶ διάρθρωσις, Ἐπισκοπές, Ἀρχιερεῖς, Κληρικοί, Ἱεραποστολικές Κοινότητες, Ἱεροὶ Ναοί, Ἱερές Μονές, ποιμαντικὲς δραστηριότητες καὶ φωτογραφικὸ ὑλικό.
- Κατάλογος Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.
- Ἀδελφές Ἐκκλησίες Πατρίου Ἡμερολογίου: Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Ρωσικῆς Διασποράς.

• Τετραχρωμία • Σελίδες: 128 • Σχῆμα: 10×14 ἐκ.

⊙ **Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:**

Ἐκδόσεις: Γεώργιος Χοροζίδης

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Α.Γ. 112 – 133 51 ΦΥΛΗ

Fax: 210 2411080, E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org

